

JAMBOR

GLASILO SLOVENSKE ZAMEJSKE SKAVTSKE ORGANIZACIJE

št. 1
letnik 42

UREDNIŠTVO

UREDNIK

ANDREJ
AMAUER

MIRNI
JELEN

GLAVNA UREDNIKA

UCIJA
LAVČAR

ENERGIČNI
GALEB

UREDNIKA

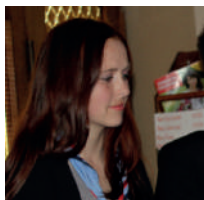
METKA
ŠINIGOJ

DOBROSČRNA
PANDA

UREDNIKA

BARBARA
BUŽIR

PRIZADEVNA
MEDVEDKA

OBLIKOVANJE

PETRA
DEBELIS

KREATIVNA
VIDRA

UREDNIKA

LENKA
ACERGOL

ZGOVORNA
VIDRA

LEKTORICA

NINA
PAHOR

PRISRČNO STALNO
KONSTRUKTIVNO
KRITIČNI
GALEB

UREDNIK

ANDREJ
AČERNIC

NAVIHANI
TIGER

PIŠEJO

Tone Bedenčič, **Nepredvidljivi orel**_Matej Kos, **Radodarna puma**_Nika Cotič, **Neskončno govoreči jelen**_Matia Premolin, Volkuljica Annet, VV iz krdela Sambhur, Volkuljica Zala, **Bistri gams**_Lenart Vogrič, **Sanjava fazanka**_Lara Lakovič, Ivan Boškin, **Urejena puma**_Martina Pelle, **Žareča sova**_Mojca Srebrnič, **Odkritosrčna puma**_Zala Flospergher, **Zanesljiva sova**_Ester Devetak, **Duhoviti modras**_Nikolaj Černic, **Preudarni modras**_Sandi Lakovič, **Sijoča puma**_Vida Cotič, IV Kraškega stega, **Vodilna panda**_Martina Sosič, **Iznajdljiva srna**_Alessandra Sinčovich, Lara Bearzi, Dana Mahnič, **Družabna sova**_Majda Ceresatto, **Svojevrstno filozofski jelen**_Jernej Močnik, **Nepremagljiva vidra**_Sabrina Hollan, **Prizadevna panda**_Noel Piščanc, **Vodilna Zebra**_Maja Devetak, **Misleči gams**_Gregor Devetak, **Navihana sova**_Marta Fajt, **Drzni gams**_Gabrijel Radetič, **Pravični modras**_Tomaž Cotič, **Preprosta puma**_Michela Sbuelc, **Modra sova**_Vanja Vogrič, **Živahna puma**_Tina Balta, **Presenetljivo odločni galeb**_Petra Pahor, **Družabni modras**_Enrico Piasentier, **Odgovorni delfin**_Martin Coffoli, **Zasanjana panda**_Mojca Petaros, **Zanesljiva Panda**_Neža Petaros, **Mogočni delfin**_Saša Marsetti, **Vestna vidra**_Jadranka Cergol, **Rožmarin**_Majda Cibic, **Kresnica**_Vera Tuta, **Neodločni orel**_Sandi Cergol, **Veseli gams**_Peter Spazzapan, **Teatralna vidra**_Sara Kos, **Nasmejana zebra**_Kristina Vizintin, **Hrabri jelen**_Gregor Tavčar, **Dobrosrčna sova**_Chiara Bergnach, **Praktični Galeb**_Nada Tavčar, **Prebrisana sova**_Andrejka Leban, vod Pand, Volkuljica Karin

V MENI JE

Božji klic in poslanstvo	5
Z Gospodom po mestnih ulicah	6

CASOVNICA

Novim izzivom naproti	7
Izlet kraškega stega in stega Trst	8
Škofijski dan skavtizma	9
Duhovna obnova Krdela črnih tačk	10
Loc in adventna duhovna obnova	
Lov na bika	11
Sprejem mladičev v Krdelo Sambhur	12
Zimovanje višjega voda iz Gorice	
Prenočevanje goriške čete	13
Adventno prenočevanje kraške čete	
Vodniški tečaj Bodi palec	14
Prenočevanje goriškega in tržaškega noviciata	15
Prenočevanje noviciata	16
Skupinsko služenje z AGESCI	
Klanovci v temi	17
Zadnje srečanje klana v letu 2018	
Prenočevanje in duhovna obnova KLP	18
Prenočevanje klana z nepričakovanim odhodom	19
Goriški RP in NoRP na zimskem potovalnem taboru po Benečiji	20
Prenočevanje odhodnikov treh klanov SZSO 2018	21
Delimo plamen - zanetimo mir	22
Taborna šola v Andreisu	23
Tržaški pokrajinski občni zbor	25
Skavtska premišljevanja ob evangelijskih odlomkih	26
Jesenski DOZ	

VEDNO MODRO

ZGODBOVINA: Spomini iz kamene dobe	27
OKNO V SKAVTSKI SVET: Delovanje kroga	28
FILOZOFIJA SKAVTIZMA: Zakaj biti skavt leta 2019?	

SLUŽITI

RAZGLEDNA TOČKA: Globoko grlo je mrtvo, naj živi wikileaks	29
Z RUTO OKOLI SRCA: Stanka Čuk	30
Velkommen na Norveškem	33
Služenje izven organizacije	34
Slušenje v veji VV	35
Slušenje v veji IV	36

VEDNO PRIPRAVLJENI

SKAVTSKA WIKIPEDIJA: Ingver ali kako rešiti vse težave	37
Kako skuhati dobrega vodnika	
OSEBNA SPECIALIZACIJA: "Glasbenik"	39
MISIJA PAND: O zgodovini skavtizma	

KAR NAJBOLJE

BRLOG: Topla čokolada za hladne dni,	41
Igrica za pametne glavice, Križanka: gospodinjski aparati	42
Kviz, Doma narejen plastelin	43
LOVIMO PLENE: Molitev za lahko noč	

KRATKOČASNICA

Strogo zaupno	44
---------------	----

NOVOLETNE (ZA)OBLJUBE

*N*ovo leto, nov začetek, nove novoletne zaobljube. Vsako leto zopet, vedno iste, na novo. Tako kot postopoma po praznikih ugašajo božične lučke, tako tudi zaobljube počasi drsijo v pozabo in v februarju bodo na vrsti iste razvade in napake. Zakaj pa? Ker luči sijejo le na božičnih drevescih, v okrašenih izložbah, po natrpanih ulicah, prepolnih hitečih ljudi. Ne pa v srcih ljudi. Skavti pa smo poklicani, da sprejmemo Jezusovo luč v naše srce in razdajamo bližnjim njegovo ljubezen. Ne le v adventnem in božičnem času. Vsako naše dobro delo, vljudna beseda in pogumno dejanje, ki jih opravimo čez celo leto, lahko vsaj malo pripomorejo k spremembi družbe. Morda se nam v tistem trenutku zdi malenkost, ki se bo izgubila v reki egoističnega sveta, vendar ni tako. Tisto dobro delo, vljudna beseda in pogumno dejanje so le majhna semena, ki pa kasneje obrodijo sadove.

Za nas se začenja obdobje v letu, ko novinci slovesno obljubijo pred svojimi brati in sestrami. „Pri svoji časti obljubljam, da bom (...) pomagal/a svojemu bližnjemu (...).“ Naj bo naša obljuba, brez „za-“, pristna, srčna in iskrena!

 Zgovorna vidra

BOŽJI KLIC IN POSLANSTVO

Tone Bedenčič

ZA NAMI STA BOŽIČNO SPOROČILO, VSTOP V NOVO LETO IN PRAZNIK GOSPODOVEGA RAZGLAŠENJA. Vsi trije prazniki odpirajo vrata v prihodnost. Kristusovo rojstvo, betlehemska luč, daje novo življenje, novo upanje v temo strahu in nesmisla. In kdo, če ne mladi, so lahko nosilci novega upanja, novega življenja in s tem graditelji Jezusove zamisli o božjem kraljestvu. Tega se močno zaveda tudi papež Frančišek. V njih vidi bodočnost, vidi prenovljeno Jezusov skupnost – Cerkev.

S poslanico za 33. svetovni dan mladih želi mladim odkriti pomen poklicanosti in tudi kako naj se mladi odzovejo na ta klic. V tej poslanici se je papež naslonil na dogodek iz Marijinega življenja in to na angelovo oznanjenje.

Ne bojte se

V tem zapisu se bom dotaknil le prvega dela te poslanice. Marija je bila še mladenka, ko jo je Bog poklical. Zatrepetala je in se zmedla ob tem božjem klicu in poslanstvu. Toda angel ji reče: „Ne boj se“. Vsak človek, še posebno mladi, se sooča s strahom. Koliko negotovosti je, koliko je strahu pred življenjskimi odločitvami, pred prihodnostjo, pred izbiro o življenjskem stanu. Še posebej pa mlade pesti strah, da ne bi bili ljubljene. Pod vplivom okolja se skrivajo za maskami in lažnimi identitetami. Tako izgubljajo svojo identiteto in vse bolj postajajo ponarejeni/fake. V njih se naseli negotovost in strah in se niso več sposobni odločati, enostavno bežijo pred odločitvami.

Strahove je potrebno premagati

„Ne bojte se. Ne bodite strahopetni“, bodri Jezus svoje učence. Strahove v nas je potrebno premagati. Strah človeka zapira, ga omejuje, strah iz človeka naredi sužnja, hlapca. Tisto, česar se človek boji, postane njegov gospodar. Božji klic je od zgoraj, od Boga kot pri Mariji. Bog nas kliče po imenu. To ime pa niso črke. Kliče nas v celoti naše osebnosti. Njegov klic je klic ljubezni. Bog kliče v tišini in v naši vesti. In ko smo odgovorili na njegov klic, strah in negotovost izgineta. Vzpostavili smo osebni odnos do Boga. V ljubezni ni strahu. Bog nas nagovarja s „ti“. S tem nam izkazuje veliko zaupanje in dostojanstvo in nam da vedeti, da smo vredni spoštovanja in ljubezni.

Poslanstvo, ki ga nam Bog ob klicu ponuja, ni brez težav. Tako je bilo tudi pri Mariji. Bodočnost, jutrišnji dan ni ozkotirna železnica. Je širina, polna izzivov.

Na pot

Papež v tej poslanici kliče mlade, naj odgovorijo na Božji klic. Ko so odgovorili, bodo spoznali tudi poslanstvo. To pomeni, da se je potrebno odpreti Bogu in sočloveku. Ob spoznanju, da sledijo Božjemu klicu, strah izgine, ne pa težave. Skupaj z mladimi vsega sveta, ki so sprejeli Božji klic in stopili na pot, bodo mladi postali novo upanje za človeštvo, gradili bodo boljši svet, svet po Božji zamisli, svet Jezusovih blagrov, Božje kraljestvo.

Z GOSPODOM PO MESTNIH ULICAH

📍Nepredvidljivi oral

»**REKEL JIM JE: 'POJDITE PO VSEM SVETU IN ROZKANITE EVANGELIJ VSEMU STVARSTVU!'**«
(MR 16,15).

Ta kratek stavek je bilo sporočilo, ki so nam ga sestre iz Neaplja pred leti prinesle v Tržaško škofijo. Vzbudile so v nas željo, da udejanjimo Jezusove besede. Odločili smo se napraviti prvi korak za uvedbo evangelizacije po mestnih ulicah.

Kako pa to poteka? Zamisel je precej enostavna. Povabiti ljudi, ki jih srečamo po mestu, da stopijo v Gospodovo hišo in, če si to želijo, da se ustavijo in počastijo izpostavljeno Najsvetejše. Skupaj se ob večernih urah zberemo v cerkvi v mestnem središču, kjer smo lahko najbližje zbirališčem ljudi ob petkih ali sobotah zvečer. Cerkev lepo pripravimo za sprejem, tako tudi svoja srca. Razdelimo se v tri skupine: prva skrbi za molitev in pesem v cerkvi, druga sprejema v hišo Gospodovo mimoidoče in na kratko razloži, da se tam zbiramo za pogovor z Očetom. Tretja skupina pa se razdeli po dvojicah, ki

se podajo na mestne ulice v okolici. Tam srečujemo raznolike osebnosti, ki jih povabimo na srečanje v cerkvi. Ne vsi se odzovejo povabilu, to pa tudi ni glavni cilj. Cilj je, da vabilo podamo čim večjemu številu oseb.

Letno pripravimo tri taka srečanja. Rdeča nit letošnjega delovanja je papežovo sporočilo mladim ob začetku sinode. Prevzele so nas besede svetega očeta, ki vabi mlade, naj bomo »romarji na poti do (svojih) sanj«. Papež sam nas vabi, da se postavimo v igro in sledimo svojim sanjam. Stalno pa naj nas spremlja ljubezen, tista prava globoka ljubezen, ki nam ne dopušča, da bi pasivno poležavali doma na kavču. Gospodova Ljubezen je popolna, tako pa naj bi bila tudi naša. Tu se gre za vse ali nič. Da pa bi te sanje dosegli, potrebujemo tudi vodilo, nekaj, kar bi nam pomagalo izogniti se njihovemu slepilu. In tukaj stopi v naše življenje Bog, kajti boljšega spremljevalca ni najti, On je neizčrpen vir upanja.

To sporočilo smo si nekako želeli vključiti v naša srečanja in ga seveda deliti tudi z osebami, ki jih srečujemo na poti. Izbrali smo tri kratke stavke, enega za vsako srečanje. Hodil je z njimi. Odprle so se njihove oči. Odšli so takoj (brez pomisleka).

Tako smo se hoteli spomniti, da na poti nismo nikoli sami. Gospod je vselej ob naši strani, predvsem, ko se težave povečajo. Na poti z Jezusom se nam odprejo oči. Ko delamo za bližnjega, ko postanemo nesebični in sledimo Jezusovemu nauku, spoznamo stvari v drugi luči. Naposled bomo lahko stopili na pravo pot brez pomisleka. Odšli bomo po poti, ki nam jo je Bog pripravil in če bomo ohranjali zavest, da je On z nami, nam ne bo hudo.

Prvo srečanje je že mimo, zgodilo se je 30. novembra 2018. Čakata pa nas še dve srečanju, 23. februarja in 25. maja. Točnejše informacije pa bodo na razpolago na facebook strani SZSO.

Verjetno se ti taka dejavnost zdi čudna, tuja. Verjetno si misliš, da nisi ravno za take stvari.

»Kaj bom tam hodil/-a po mestu in nagovarjal/-a ljudi, jim govorila o Bogu in jih vabil/-a v cerkev«. Vendar ti zagotovim, da je to enkratna izkušnja. To je izziv, da preizkusiš svojo lastno vero, preizkusiš svoj pogum. Ali si pristen kristjan ali pa ti vera pride prav, le ko si v težavah in iščeš v Očetu nekega sogovornika, ko drugih ni okrog tebe? Če si negotov/-a, pridi na naslednje srečanje le kot obiskovalec/-lka. Stopi v cerkev in opazuj delovanje Duha, ko vodi vse večje število mladih iz ulice, iz lokala v tistole cerkvico, v kateri klečiš tudi ti. Spoznanje, da je Bog oče vseh, ti bo dalo nove moči, vlilo samozavesti. Ne zamudi priložnosti, bodi optimist. Tukaj pridejo prav besede papeža Janeza XXIII., ki jih je množica mladih ponavljala s papežem Frančiškom: »Nikoli nisem slišal za pesimista, ki bi sklenil kaj dobrega«.

V NEDELJO, 14. 10. 2018, SO SE ČLANI SLOVENSKE ZAMEJSKE SKAVTSKE ORGANIZACIJE IZ GORICE ZBRALI V ŠTEVERJANU, KJER SO ZAČELI NOVO SKAVTSKO LETO.

Potem ko je zadonela Skavtska pesem, so vsi člani izbrali in narisali oz. napisali spomin iz prejšnjega skavtskega leta, ki bi ga še posebno radi prenesli naprej. Nato so se v mešanih skupinah preizkušali v različnih nalogah, ki so od njih

zahtevale organizacijo, iznajdljivost in seveda dobro voljo. Zatem so bili na vrsti prestopi, ko so člani, ki so prerasli posamezne starostne veje, prestopili k drugi veji. Skavti in skavtinje so se nato udeležili sv. maše v Števerjanu, ki jo je daroval g. Marijan Markežič, in se tako z božjim blagoslovom podali v novo skavtsko leto.

IZLET KRAŠKEGA STEGA IN STEGA TRST

 Neskončno govoreči jelen

KOT OBIČAJNO SMO SKAVTSKO LETO ZAČELI Z IZLETOM STEGA.

V nedeljo, 14. oktobra, smo se člani Kraškega stega zbrali pri Banih, skavti iz stega Trst pa na Jezeru. Po občutenih obredih smo ponovno krenili na pot in pred kosilom dospeli na Padriče. Tu sta se srečala oba stega. V pričakovanju skupnega kosila smo priredili nekaj skupnih iger: zaplesali in zapeli smo nekaj bansov, igrali smo približevanje in roverček. Sodelovali so tako starši kot tudi vsi člani različnih starosti.

Po kosilu smo se člani razdelili po vejah in imeli skupne igre. Volčiči in volkuljice so se morali v tišini približati središču igralnega polja ter zadeti tarčo, da bi lahko svoji skupini prislužili del sestavljanke.

Izvidniki in vodnice so se pomerili v skavtskih igrah, medtem ko sta VKBk-lan in Klan Lpu p'čase načrtovala dejavnosti za novo skavtsko leto.

Sledila je sveta maša in slovesna otvoritev skavtskega sedeža na Padričah. Prostore je blagoslovil duhovni asistent g. Tone Bedenčič in voščil, da bi prostori dobro služili svojemu namenu.

ŠKOFIJSKI DAN SKAVTIZMA

 Vodilna panda

PREDSTAVNIKI TRŽAŠKIH SKAVTSKIH ORGANIZACIJ SZSO, AGESCI, FSEIN MASCI SMO SE V SOBOTO, 29. SEPTEMBRA 2018, ZBRALI NAŠKOFIJSKEM DNEVU SKAVTIZMA.

Prisotne so bile vse tri veje in voditelji, ki smo skupaj ustvarili okrog šeststoglavo skupino. Po uvodnem pozdravu voditeljev organizatorjev nas je pozdravil še tržaški nadškof Giampaolo Crepaldi, ki je bil glavni pobudnik tega dneva. Ob dvigu osmih zastav, evropske, slovenske, italijanske, tržaške ter zastave organizacij je zadonela evropska himna. Sledil je program po vejah. Volčiči in volkuljice so na gradu Sv. Justa igrali volčje igre in reševali razne preizkušnje. Razumeli so, da v slogi je moč in da smo skupaj nepremagljivi. Veja izvidnikov in vodnic se je potepala po Trstu. Imeli smo orientacijski tek.

Na postojankah smo odgovarjali na vprašanja o skavtskih veščinah. Najhitrejšo ekipo je čakala tudi nagrada. Roverji in popotnice so služili v raznih tržaških domovih za ostarele. Spoznali so realnost našega okolja in za nekaj časa starejšim pomagali. Proti večeru, ob sončnem zatonu, smo se zbrali pri dvojezični maši na odprtem. Daroval jo je nadškof Giampaolo Crepaldi. Po maši smo se še enkrat postavili v zbor, v katerem smo IV izvedeli za zmagovalca orienteeringa. Vsi smo v spomin dobili broško za ruto, za katero je motiv pripravila članica naše organizacije Kreativna vidra, Petra Debelis. Škofijski dan skavtizma je bil prav poseben, saj smo spletili prijateljske vezi, spoznali sosednje organizacije in se zabavali.

DUHOVNA OBNOVA KRDELA ČRNIH TAČK

Volkuljica Annet

ZBRALI SMO SE V TREBČAH PRED ŽUPNIŠČEM.
Ko so prišli vsi, smo šli noter, odložili torbe in se igrali igro. Po kratkem času smo dobili čudežno pismo, na katerem je pisalo, da moramo poiskati Akelo. Po poti nam je pustil sledi – skavtske znake. Ti nam so nam pokazali cesto do njega. Začeli smo iskati. Po dolgem iskanju po vasi smo ga našli na skali posveta. Tam je nadaljeval zgodbo o Mavgliju in banderlogih. Šli smo nazaj. V župnišču smo pripravili ležišča. Prišel je Balu, postavili smo se v krog in govorili o božiču in dobrih delih. Ko

je Balu šel proč, smo bili vsi lačni! Nestrpnost smo čakali večerjo. Razdelili smo si, kar je vsak prinesel. Po večerji smo se toplo oblekli in šli ven, spet na skalo posveta. Tam so mladiči dobili bel kozuh. Potem smo se igrali približevanje v temi. Bilo je že pozno, zato smo se vrnili v župnišče in se pripravili za spanje. Pred spanjem nam je Akela povedal zgodnico. Zjutraj smo se zbudili, pozajtrkovali in pospravili ležišča. Potem smo se pripravili za mašo. Pri maši smo zapeli nekaj pesmic in potem šli domov. Bilo je zelo zanimivo.

LOV IN ADVENTNA DUHOVNA OBNOVA

VV iz krdela Sambhur

V SOBOTO, 22. DECEMBRA 2018, SMO SE VOLČIČI IN VOLJKULJICE KRDELA SAMBHUR ZBRALI V MLADINSKEM DOMU V GORICI.

Po molitvi in dobrih delih nam je Akela pripovedovala zgodbo, kako so opice Bandarlog ugrabile Mavglija in ga odnesle v Mrzle brloge. Vreščanje, vpitje in druge vragolije pa so zmotile Akelino pripovedovanje. Bile so opice Bandarlog, ki so vdrlle v notranje prostore in nam ukradle totem ter mojstrske besede. Morali smo si jih spet pridobiti; vendar to ni bilo lahko, saj so nam opice nagajale, nas obmetavale z orehi, nam odvezale vezalke na čevljih ipd. S taktičnim načrtom nam je končno uspelo priti do ukradenih simbolov in jih spet odnesti na varno. Pa kaj, ko so nas opice še vedno zalezovale in nam nagajale! Na noben način niso želele stran. Spomnili smo se, da se opice bojijo kače Kaa, zato smo jo začeli iskati po džungli. Na pomoč nam je priskočil Čil s svojim pismom. Dešifrirali smo njegovo sporočilo, ki nas je vodilo do kače Kaa. Kaa nam je s svojim 9 metrov dolgim trupom pomagala stisniti vse Bandarlog. Ko so opice poginile, smo jih prepustili kači Kaa

in njenemu plesu. Mi pa smo se takoj zatekli v notranje prostore, kjer smo poslušali nadaljevanje zgodbe, kako so Baloo, Bageera in kača Kaa rešili Mavglia iz opičjih rok.

Sledila je adventna duhovna obnova. Stari volkovi so nam povedali zgodbo o babici, ki je oblikovala figure za jaslice: volka in jagnje, panterja in kozlička, kravo in leva ... Radovedni vnuk pa jo je spraševal, kako lahko prebivajo vse te živali skupaj. Povedala mu je, da v raju lahko te živali prebivajo ena poleg druge, ravno tako, kot je napovedal prerok Izaija: Bog bo poslal odrešenika. Jezus pa bo omogočil združitev vseh nasprotij in zavladali bodo mirni časi, ko bo vzpostavljena harmonija: takrat ne bo nihče delal slabega, ne bo več prepirov in bodo vsi živeli v sožitju.

Po zaključeni zgodbi smo še sami razmislili, kdaj se vedemo kot zveri, kako se obnašamo s tistimi, ki nam niso simpatični. Predno smo začeli še sami oblikovati figurice za jaslice (ovčko in volka), smo si obljubili, da bo adventni čas, ko pričakujemo

Jezusovo rojstvo, priložnost, da se umirimo in pomirimo drug z drugim; da vsi postanemo prijatelji, bratje in sestre ... in da ravno mi lahko prvi začnemo s tem.

Po večerji je sledila še rojstnodnevna zabava, saj je Amadej praznoval 10. rojstni dan. Posladkali smo se z domačimi dobrotami in uživali ob zabavnih igrah. Nato pa smo morali zlesti v spalne vreče in zaspali.

Naslednje jutro smo po zajtrku vse lepo pospravili, imeli pevske vaje in se nato napotili do cerkve sv. Ivana, kjer smo se udeležili svete maše. Na oltar smo prinesli lučko miru iz Betlehema in jo po maši delili župljanom.

Po zaključnem zboru smo si voščili lepe praznike in odšli domov. Doma smo ovčko in volka takoj postavili v jaslice, da bi nas spominjala, da se v dneh, ko se pripravljamo na Jezusovo rojstvo (in seveda tudi pozneje) trudimo živeti v raju – da bomo v drugih videli dobro in da bi bili med seboj prijatelji kot bratje in sestre.

LOV NA BIKA

 Zala

V NEDELJO, 18. NOVEMBRA, SMO IMELI VSI SKAVTI SREČANJE V TRSTU.

Ko smo prišli, smo se najprej vsi zbrali, nato smo odšli v džunglo, kjer smo se igrali približevanje. Nato so nam stari volkovi povedali zgodbo o Mavgliju. Bagira nam je povedala, da je šla na lov na bika in da nam ga je prihranila. Vzela je v roke zemljevid, in nam pokazala, kje se bik nahaja, in je rekla, da bomo prišli do njega, če bomo sledili krvavim tačkam. Potem smo prečkali cesto in smo šli po stopnicah navzdol, tam smo našli prvo krvavo tačko, nato smo iskali še ostale in smo jih tudi našli. Vodile so v dolino. Bika smo dobili skritega

pod listjem. V njegovem trebuhu je bila čokolada, mandarine in beli kožuhi za mladiče. Najprej smo sprejeli dva mladiča v krdelo. Kdor je želel, je pojedel mandarino in nato smo se napotili na skavtski sedež na ul. Risorta, kjer smo pokosili. Po kosilu smo imeli pevske vaje za mašo hvaležnico. Po pevskih vajah smo se preselili v zgornjo kapelo, kjer smo imeli spomin na umrle skavte in tudi pokojne duhovnike, ki so se ukvarjali s skavtizmom.

Nato smo se napotili v katedralo sv. Justa, kjer je škof daroval mašo hvaležnico.

Bil je lep, a naporen dan.

V SOBOTO, 17. 11. 2018, SMO SE VOLČIČI IN VOLKULJICE KRDELA SAMBHUR ZBRALI PRED BRLOGOM, NATO PA ODŠLI V DŽUNGLO.

Tam smo se igrali približevanje. Po igri smo poslušali zgodbo o sprejemu Mavglija v krdele. Nato smo se pomaknili do skale posveta, kjer je vsak novi član stopil na skalo pred ostale volkove in bil sprejet v krdele. Sprejeli smo kar 15 novih mladičev!

Potem smo šli iskat sledi do bika, ki nam ga je ulovila Bageera. V brlogu smo našli mrtvega bika in ga z veseljem pojedli. Poleg bika smo dobili še ščipalke z imeni, s pomočjo katerih smo se porazdelili v štiri šestorice: beli, rdeči, rjavi in sivi volkovi.

Izjave o lovu:

"Najbolj mi je bilo všeč, ko sem bil na skali posveta, ker sem dobil kožuh."

_Gabrijel

ZIMOVANJE VIŠJEGA VODA IZ GORICE

ZIMOVANJE VIŠJEGA VODA IZ GORICE JE POTEKALO OD 4. DO 6. JANUARJA V KOČI SV. JOŽEFA V ŽABNICAH.

Zbrali smo se ob 12.00 na železniški postaji v Gorici, ker je ob 12.19 štartal vlak. Na vlaku smo fantje kvartali, dekleta pa smo se pogovarjala. V Vidmu smo čakali na drugi vlak, ki nas je odpeljal do Tablje, kjer smo pojedli kosilo in šli drsat na drsališče. Ko smo vstopili, smo začutili mrzel zrak, a smo se hitro ogreli z neprestanim gibanjem. Kar

"Najbolj mi je bilo všeč, ko smo iskali bika, ki nam ga je ulovila Bageera."

_Jacopo

"Meni je bilo všeč, ker sem bil sprejet v krdele."

_Emanuel

"Ko sem bila na skali posveta, me je bilo malce strah."

_Tereza

"Meni je bilo všeč, da smo v krdele Sambhur sprejeli veliko novih mladičev in da smo pojedli sladkega bika."

_Martin S.

"Ta dan je bil še posebej zabaven, ker je v krdele bila sprejeta moja sestra in ker smo se veliko igrali."

_Amadej

Višji vod IV

Bistri gams, Sanjava fazanka, Ivan, Urejena puma, Žareča sova, Odkritosrčna puma, Zanesljiva sova, Duhoviti modras, Preudarni modras, Sijoča puma

hitro smo postali pravi mojstri drsanja.

V poznem popoldnevu smo se z avtobusom odpeljali v Žabnice. V koči smo postavili nekaj temeljnih pravil in se dogovorili, kaj bomo v teh dneh jedli. Po večerji nas je čakala nočna igra, ki je bila zelo zabavna: vsak od nas je moral najti listek, na katerem je bila napisana čudna črka, ki je ob koncu tvorila besedo. Ta je dobila pomen, ko smo jo dešifrirali. Vsak je odkril svojo besedo in vse besede skupaj so tvorile slovenska pregovora:

Dobro blago se samo hvali.

Vsak je svoje sreče kovač.

V soboto smo se zbudili ob 8.30, sledil je obilen zajtrk. Nato smo se pripravili za pohod do Tinjega loga. Hoja ni bila preveč utrudljiva, saj je bila pot kar položna. Da bi se med potjo še bolj zabavali, smo peli in se igrali. Ko smo prišli do cilja, smo pojedli kosilo, da bi spet pridobili energijo za pot do koč. Po vrnitvi smo se, zaradi tipičnega skavtskega duha, stuširali in osvežili. Nato smo si skupaj pogledali film Wonder, po katerem je sledil

pogovor. Po večerji smo se zbrali zunaj ob ognju in pekli t. i. marshmellowe.

V nedeljo so se kuharji zbudili ob 6.45, da so pripravili palačinke za vse ostale, ki pa so še spali do 7.30. Po zajtrku smo hiteli pospravljati koč, da bi jo pustili čisto za naslednje obiskovalce.

Ob 9.30 smo se odpravili k maši v Žabnice, ob koncu katere smo pohiteli do železniške postaje Ukve - Ovčja vas, saj je peš pot kar dolga, do doma pa še daljša.

PRENOČEVANJE GORIŠKE ČETE

Urejena puma, Odkritosrčna puma, Zanesljiva sova

SNELI SMO SI NAHRBTNIKE IN TAKOJ PRIČELI Z RAZLIČNIMI DEJAVNOSTMI. Te so bile: Morsejeva abeceda, dešifriranje kodeksov in računanje azimuta. Kasneje smo večerjali. Po končanem obedu smo se odpravili na nočni pohod. Povzpeli smo se na Sabotin, kjer nas je čakal skriti zaklad. Našli smo ga, ker smo slišali sporočilo v Morsejevi abecedi. Kljub surovemu podnebju nismo vrgli puške v koruzo in se napotili dalje. Po

izvedenem programu smo se ponosno odpravili do štmavrske šole in utrujeni šli spat.

V nedeljo smo pozajtrkovali in se odpravili k maši v bližnjo cerkev, kjer smo tudi sodelovali s petjem. Prenočevanje smo zaključili z duhovno obnovo o luči in njenem pomenu, tako da smo se pripravili na božič.

ADVENTNO PRENOČEVANJE KRAŠKE ČETE

IV Kraškega stega

V SOBOTO, 15. DECEMBRA, SE JE ČETA KRAŠKEGA STEGA ZBRALA POD VEČEROM V MARIJINEM DOMU NA UL. RISORTA 3. V domu nas je pričakal msgr. Fanc Vončina, ki je kmalu potem za nas daroval sveto mašo v kapeli v tretjem nadstropju. V pridigi se je spomnil svojega starega očeta, ki je bil kmet in je pozno jeseni sejal pšenico. Njegovo figuro je povezal z evangelijskim simbolom pšeničnega zrna, ki obrodi sad samo, če umre. Ta odlomek iz evangelija je bil del kateheze ob sprejemu Luči miru iz Betlehema, ki smo jo naslednji dan pričakovali v Trstu. Gospodu Vončini smo obljubili, da bomo Luč prinesli tudi v Marijin dom.

Na programu smo imeli predstavitve podvigov: vodi, ki so do takrat že izpolnili enega od svojih podvigov, so ga predstavili ostalim. Pande so v modnem defileju pokazale puloverje, na katere so zašile pandina ušesa. Srne so pripravile maketo z različnimi zgradbami tabornega ognja. Galebi, ki so bili v okrnjeni zasedbi zaradi bolezni, niso predstavili svojega podviga, in sicer pesmi, ki so se

jih vse vodnice skupaj naučile na kitaro.

Po večerji smo se posvetili duhovnosti. Z vžigalico v roki smo se postavili v vrsto po stopnicah od pritličja do tretjega nadstropja. Med vsakim izmed nas in sosedom so bile tri ali štiri prazne stopnice. Bila je tema. V pritličju je nekdo prižgal vžigalico in z njo prižgal tudi sosedovo. Tako se je štafetno prižgala dolga svetla veriga, ki je na koncu prižgala tudi svečko. Svečko smo v tišini odnesli v kapelo in se posedli v krogu okoli nje. Pogovarjali smo se o tem, kar smo pravkar doživeli. Videli smo, kako lahko tako majhen vir luči, kot je vžigalica, če ga podajamo naprej in netimo tudi pri drugih, prežene temo. Ko ni teme, vidimo tudi ostale in nas ni strah, ker vemo, da nismo sami. Nekaj trenutkov smo posvetili branju poslanice Luči miru iz Betlehema in molitvi. Nato smo se odpravili spat.

Naslednje jutro smo po zajtrku imeli dejavnosti po vodih. Nekateri so se posvetili podvigom, drugi so pripravljali izdelke za natečaj. Imeli smo škatlo,

iz katere smo žrebali razvedrilne igre. Najbolj nas je navdušila igra morilec.

Nadaljevali smo program sveta čete: vsak svet čete se skupaj posvečamo drugi tematiki iz skavtskih veščin. Potem ko pridobimo ustrezno znanje, po vodih tekmujejo z ostalimi vodi v igri iz izbrane tematike. Vod, ki se najbolje odreže v omenjeni igri, dobi točko. Te točke se seštevajo do tabora. Tokrat smo se posvetili signalizaciji in smo spoznavali Morsejevo abecedo. Tekmovali smo v branju oziroma dešifriranju sporočil, napisanih z znaki iz Morsejeve abecede in z žvižgi. Točko so si že drugič zapored priborili Kondorji. Prav hitro je prišla ura kosila. Kuharja sta nam pripravila slastno pašto s paradižnikom in slanino. Nekaj smo je odstopili tudi bratu skavtu Juretu, ki je takrat

prišel v skavtske prostore v domu. Po kosilu smo se razdelili v delovne skupine in smo očistili prostore, v katerih smo prenočili.

Z ulice Risorta smo v popoldanskih urah prečkali grič Svetega Justa in se napotili proti cerkvi svete Marije Velike. Ker nam je zaradi mnogih odsotnosti na prenočevanju ostalo nekaj nedotaknjene, še pakirane hrane, sta jo vodnica in voditeljica nesli na Montuco h kapucinom, ki delijo obroke potrebnim. V cerkvi svete Marije Velike smo se srečali z ostalimi člani tržaškega dela naše organizacije in ostalih skavtskih organizacij iz Trsta. V skupnem obredu smo prejeli Luč miru, ki smo jo naslednji teden delili po svojih župnijah. S tem je bilo našega dvodnevne snidenja konec.

VODNIŠKI TEČAJ BODI PALEC

—Vodilna panda, Iznajdljiva srna, Zanesljiva sova, Sanjava fazanka, Lara, Dana

DEŽELNO VODSTVO JE ZA VODNIKE
IN PODVODNIKE VSEH TREH STEGOV
ORGANIZIRALO VODNIŠKI TEČAJ, KI JE POTEKAL 1. IN
2. DECEMBRA 2018 V GABRJAH.

Iz dnevnika voda Lam:

1. 12. 2018

Vse se je začelo z glavnim zborom in z geslom
"Bodi Palec". Razdelili smo se v tri vode, in sicer

Lame, Brvinci in Koale. Ustvarili smo zastavice voda, si izmislili svoj klic in si dodelili funkcije. Odšli smo noter, kjer smo imeli program: katere funkcije obstajajo v vodu in katere so njihove naloge, kaj pomeni biti vodnik, avtoriteta vodnika ipd.

Udeležili smo se tudi svete maše, ki jo je daroval g. Podberšič. Sledila je večerja in taborna luč, pri kateri smo seveda peli pesmi in se igrali Activity. Moram reči, da se nismo odrezale prav dobro. Čas je prišel za nočno igro. Vsi vodi smo tekmovali med

seboj. Cilj je bil zavezati trakec na zastavo drugega voda. Med tem smo morali pobirati paličice, ki smo jih našli na tleh, in odgovarjati na voditeljeva vprašanja. Po končani igri smo šli spat.

2. 12. 2018

Takoj po zbujanju smo se na hitro odpravili, pozajtrkovali in vse lepo počistili. Čas smo imeli tudi za sprostitve. Po igrah in bansih se je nadaljeval naš program. Obravnavali smo timsko delo ter vodovo srečanje. Voditelji so nam dali tudi brošuro, v katero smo si zapisali nekaj idej za vodove podvige. Razdelili smo se spet po vodih in smo dokončno počistili.

Prišel je čas za poslopitev, še prej pa smo morali izvedeti, kateri vod je zmagal. Za pol točke smo zmagale me, Lame. Koale in Brvinci pa so z istim številom točk pristali na drugem mestu. Nagrado smo si bratsko razdelili.

V spomin smo prejeli tudi ročno svetilko ter

gasilsko sliko vodniškega tečaja. Zmolili smo molitev vodnika in obljubili, da bo vsak izmed nas PALEC, to pomeni, da bo branil manjšega, da bo pustil odtis, da se bo prvi lotil vsakega dela, da bo pustil, da vsakdo lahko pride do njega in sam pristopil do vseh ... in seveda, da bo Pokroviteljski, Angažiran, Lojalen, Energičen ter Celovit. Z ulice Risorta smo v popoldanskih urah prečkali grič Svetega Justa in se napotili proti cerkvi svete Marije Velike. Ker nam je zaradi mnogih odsotnosti na prenočevanju ostalo nekaj nedotaknjene, še pakirane hrane, sta jo vodnica in voditeljica nesli na Montuco h kapucinom, ki delijo obroke potrebnim. V cerkvi svete Marije Velike smo se srečali z ostalimi člani tržaškega dela naše organizacije in ostalih skavtskih organizacij iz Trsta. V skupnem obredu smo prejeli Luč miru, ki smo jo naslednji teden delili po svojih župnijah. S tem je bilo našega dvodnevnega snidenja konec.

PRENOČEVANJE GORIŠKEGA IN TRŽAŠKEGA NOVICIATA

Družabna sova

31. 10. 2018 STA SE GORIŠKI IN TRŽAŠKI NOVIAT ZBRALA V VASI TEMNICA.

Načrtovali smo prenočevanje na Trstelju. Voditelji so nas pustili pred cerkvijo z mapo in nam naročili, da jih s pomočjo azimuta poiščemo. Tako smo jih spet dobili pod Trsteljem. Nato smo v temi začeli strmo pot v hrib, saj je ura odbila že 19.00. Ko smo prispeli do koč, smo povečerjali na svežem zraku, saj vreme ni bilo premrzlo. Nato smo se premaknili v notranje prostore, kjer smo začeli s programom. Najprej smo se bolje spoznali z različnimi igrami, kot npr. Activity, ter z drugimi dejavnostmi, ki so bile vezane na našo skavtsko pot. Ko smo se iger naveličali, smo spet šli na zrak, kjer smo igrali nočno igro napad na svečo. Potem ko smo se dokončno premrazili, smo se šli ogret v notranje prostore s toplim čajem. Tam smo se poglobili vase z duhovnim premišljevanjem o molitvi RP. Pogovarjali smo se tudi o dejavnostih, ki jih ta veja izpolnjuje. Končno smo lahko zlezli v svoje postelje in zaspali. Naslednjega dne smo se po

zajtrku odpravili na vrh Trstelja. Na poti smo imeli nalogo, da pobereмо razpršene dele papirja, ki smo jih na vrhu združili. Dobili smo molitev RP. Nato smo se spet odpravili proti koči, vzeli smo svoje nahrbtnike in se počasi odpravili po hribu navzdol. Prispeli smo v vas Lipa, kjer smo se po krajši molitvi pozdravili in odšli z zavedanjem, da smo se česa novega naučili.

PRENOČEVANJE NOVICIATA

Svojevrstno filozofski jelen

NOVICIAT VKB KLANA SE JE ODLOČIL, DA BO NOČ S PETNAJSTEGA NA ŠESTNAJSTI NOVEMBER PRESPAL V TREBENSKEM ŽUPNIŠČU IN TAKO TUDI NAREDIL. Skupina enajstih se nas je zbrala ob štirih popoldne pri skavtskem skladišču na Padričah, kjer smo zluščili barvo s tamkajšnjih oken, da bi jih kasneje pobarvali na novo. Po opravljenem delu smo stopili na avtobus proti Trebčam in zbežali izpod dežja v tamkajšnje župnišče. V vhodu smo si sezuli čevlje in šli v zgornje nadstropje, da bi si pripravili ležišča. Pred in po večerji smo se pogovarjali o LGBT skupnosti. Temo smo si izbrali sami, saj smo se hoteli o tem bolj poglobljeno pogovoriti. Naš voditelj je uvedel večer z nekaterimi odlomki iz Svetega pisma, ki smo jih kasneje komentirali in argumentirali svoje odgovore. Večer se je kar hitro spremenil v debato, kako je drugačnost sprejeta in kako jo mi osebno in kot skupnost razumemo. Spraševali smo se, ali lahko člani te skupnosti živijo polnopravno v naši družbi in kako se počutijo v notranjosti Cerkve. Pogovarjali smo se tudi o posvojitvi in o pravicah otrok. Poudarili smo tudi, da homoseksualnost ni bolezen in da je le drugi tip ljubezni. Naj bralec malo pomisli

o teh tematikah, ko ima kaj časa za razmislek.

Debato smo nadaljevali po večerji, pred spanjem pa smo se še posladkali s Sacher torto. Na žalost je nek član celo noč smrčal (citiram dobesedno) kot da bi pojedel ruško.

Naslednje jutro smo se zbudili ob osmih, si skuhalih zajtrk in se pripravili na kasnejšo mašo z izborom pesmi. Pravzaprav je situacija izgledala komična, predstavljajte si sceno: devet ljudi, osem mladih in en odrasel, sedi v premajhni kuhinji okoli še manjše mize, pije zažgano kavo in si popolnoma brez ritma in intonacije prepeva cerkvene pesmi. Po maši v bližnji cerkvi smo se vrnili v župnišče in se spet zatopili v pogovor, tokrat o žgoči temi Cerkve, ki se noče oziroma se ne uspe 'pomladiti'. Debatirali smo, kaj bi lahko Cerkev storila, da bi jo mladi čutili bližje. Postavili smo pod vprašaj njen položaj in vpliv v sedanjem, razvitejšem svetu. Sratka, prišli smo do zaključka, da bi jo moral sedanji ali najkasneje bodoči papež popolnoma revolucionirati.

Po kosilu in kolaču smo se vrnili domov, obogateni z novimi argumenti in novo dogodivščino.

SKUPINSKO SLUŽENJE Z AGESCI

 Nepremagljiva vidra

VSOBOTO, 24. NOVEMBRA, SMO KLAN L'PU P'ČASE SODELOVALI PRI SKUPINSKEM

SLUŽENJU Z AGESCI. Sodelovali smo kot prostovoljci v Veliki Nabirki Hrane 2018. Delovali smo v trgovini Pam, razdelili smo se v dve skupini. Skupine so bile mešane, tako da smo bili iz različnih klanov. Eni so

sprejeli ljudi ob vhodu in jim razložili, kaj pomeni nabirka in katera vrsta hrane je primerna zanjo. Druga skupina pa je bila pri izhodu, tam so hrano postavljali v različne škatle in jo razdelili glede na tip. Na vsako škatlo so zabeležili, kaj vsebuje in koliko tehta.

Vsak je poskusil obe postojanki oziroma sprejem in pospravljanje hrane. Bila je res zelo lepa izkušnja,

imeli smo se zelo lepo in še bolj spoznali klanovce iz organizacije AGESCI.

Med služenjem sem opazila, da so nekateri ljudje rade volje pomagali, mnogi pa sploh niso pozdravili in so hiteli naprej. V spominu mi je ostalo, da je neka gospa začela pripovedovati, da ko je bila mlada, je tudi ona služila kot prostovoljka na tej nabirki.

KLANOVCI V TEMI

Prizadevna panda

IZMED VSEH SKAVTSKIH DOŽIVETIJ MI BO NAJBOLJ OSTAL V SPOMINU TISTI NESKONČNI VEČERNI POHOD. Bili smo v dvojicah, jaz sem bila z Matejo: brez telefona in brez lučke, v temi, na poti proti Trebčam. Vse se je začelo 8. decembra, ko smo se klanovci VKBklana zbrali v Trebčah, kjer smo imeli prenočevanje. Čakalo nas je presenečenje. Ločili smo se v dvojice in so nas peljali do različnih štartnih točk, ciljna točka so bile Trebče. Bila je že tema, ko sva z Matejo štartali s Ferlugov. Obe sva bili prestrašeni, ker nisva poznali poti do Trebč, a sva ena drugo prepričevali, da nama bo uspelo. Vendar nama ni uspelo, kakor sva pričakovali, saj sva malce zašli s poti in nadaljevali po cikcakasti poti. Presrečna sem bila, ko sva končno našli smerokaze. Ne glede na to, da sva imeli najkrajšo in najenostavnejšo pot (po mnenju voditelja Matie), sva na cilj prispeli zadnji. Pred večerjo smo se vsi skupaj pogovarjali o pogovoru, ki smo ga imeli med potjo. Pri tem smo sledili trem iztočnicam in vsaki smo posvetili določen čas: "TI SI" - vsak je

govoril izključno o svojem sopotniku; "JAZ SEM", ko je vsak govoril o sebi; in nazadnje "ZAUPAM TI, DA ...". Pri tem delu smo lahko zaupali sopotniku nekaj o nas, kar navadno ljudem ne povemo, ni pa bilo nujno. Cilj te aktivnosti je bil, da se člani klana med sabo povežemo. Po kratkem pogovoru z duhovnim asistentom Ivom smo pojedli večerjo, ki nam jo je prijazno skuhal Matia. Pred spanjem smo se posvetili debati o psihološki ranljivosti: koliko nam pomenijo besede, kaj nam pomenijo besede ...

Vprašanja, ki so bila postavljena na začetku, so se razvila v kar zanimive debate. V nedeljo smo sodelovali pri sveti maši v Trebčah. Kasneje smo prenočevanje zaključili s krogom lepih misli minulega večera.

ZADNJE SREČANJE KLANA V LETU 2018

Prizadevna panda

VKBKLAN SMO SI ZASTAVILI CILJ, DA BOMO V TEM SKAVTSKEM LETU PRENOVILI LISTINO KLANA. Bližamo se zaključku, ko bomo listino prepisali "na čisto" in jo slovesno podpisali. A pred tem nas čaka še nekaj dela. Zato smo se pred zaključkom leta ponovno srečali in napisali osnovo za novo listino. Ob skodelici čaja je vsaka skupina predelala en del oz. člen nove listine. Rezultati vseh

skupin so bili učinkoviti. Še posebno odličen je bil rezultat tiste skupine, ki je pekla palačinke! Seveda dela ni še konec: na prihodnjih sestankih bomo definitivno nadgradili osnove, ki smo jih zapisali v teku sestanka in jo še slovesno prepisali. Ker je to bilo zadnje srečanje v letu 2018, smo zaključek leta praznovali z družabnostjo.

PRENOČEVANJE IN DUHOVNA OBNOVA KLP

🐘 Vodilna Zebra

1. IN 2. DECEMBRA 2018 SMO IMELI KLANOVCI BOŽIČNO DUHOVNO OBNOVO. Zbrali smo se pri Sv. Ivanu, kjer smo pomagali pri igrah IV oziroma VV. Po končanih sestankih smo se napotili proti Ferlugom preko parka Globojner. Med potjo nas je spremljal čudovit razgled na Trst. Po dobri uri in pol smo prišli na cilj, ravno prav za sv. mašo v tamkajšnji cerkvi, kjer smo sodelovali z branjem in petjem.

Prespali smo v bližnjem župnijskem domu, kjer smo po večerji začeli z duhovno obnovo. Najprej se je skupina soklanovcev preizkusila v igri vlog, v kateri so poosebljali družino v vojnih razmerah, ki se odloča o prihodnosti. Po prizorčku smo prebrali nekatere odlomke iz Svetega pisma, ki so opisovali beg Svete družine iz Betlehema, Angelovo razodetje Mariji in Jožefu ter Jezusa kot 12-letnega dečka, ki ostane v templju v Jeruzalemu. Vsak zase je razmišljal, kaj bi sam storil v koži Marije in Jožefa. Večina nas je imela podobne misli: verjetno ne bi takoj poslušali Angela, če bi se nam razodel, oziroma bi nas ob izginotju otroka sigurno najprej zgrabila panika (otrok bi se lahko izgubil, ali pa ga bi kdo ugrabil in celo prodal), ko pa nam bi sin odgovoril, da izpolnjuje Očetovo voljo, bi ga najverjetneje peljali k psihiatru oziroma mu primazali zaušnico. Z nadaljnjim razmišljanjem smo ugotovili, da smo malce preveč razmišljali po »človeško«. Saj ni potrebno, da je Angel samo krilatec, lahko je neka oseba ali mišljenjska struja, ki nam omogoča nov, boljši vpogled na svet, kot smo

ga imeli prej. Angeli so nam lahko tudi vrednote, ki nam jih posredujejo starši z vzgojo in ljubeznijo.

Razmišljanje smo nadaljevali naslednjega dne, ko smo prehodili pot od Ferlugov do Trebč. Klanovodji sta nas razdelila v dvojice in nam zadali nalogo: ali lahko v Sv. družini vidimo vzor za današnje družine. Dvojice smo se srečale na travniku pred Trebčami, kjer smo delili razmišljanje. Vsaka dvojica je izoblikovala svoja občutja, ki so bila edinstvena. Nekateri izmed nas so v Sv. družini videli vzor, drugi pa niso. Ker je Sv. družina živela pred 2000 leti, je težko reči, da bi lahko bila vzor celotnemu življenju modernih družin. Ugotovili smo, da moramo Sv. družino jemati v smislu pokore eden do drugega, predvsem pa do Boga, ter delovanja za skupni blagor. Na kratko smo se še zamisli, kaj nam pomeni Božič. Obveljalo je mnenje, da je Božič družinski praznik, ki pa ga žal preveč izkoriščamo, namesto da bi se trudili čez leto. 364 dni so medsebojni odnosi z ostalo žlahto največkrat hladni, za Božič pa je glavni namen le pojedina. Pri tem pa pozabljamo na rojstvo deteta Jezusa, ker smo preobremenjeni s pripravo družinskega praznika.

Napotili smo se še do cerkve sv. Andreja v Trebčah, kjer je župnik Ivo Miklavc blagoslovil rute nekaterih soklanovcev. Nato pa je na travniku nedaleč od Kala popotnica Alexa prejela odhod. Po obredu smo ostali še uradno zaključili prenočevanje in se odpravili vsak po svoje domov.

PRENOČEVANJE KLANA Z NEPRIČAKOVANIM ODHODOM

✦ Misleči gams, Navihana sova, Drzni gams

24. NOVEMBRA SMO SE KLANOVCI IN ČLANI NOVICIATA IZ GORICE ZBRALI V ŠTMAVRU, KJER STA NAM VODITELJCI PRIPRAVILI PESTER PROGRAM. Skrivnostna soba, v katero smo vstopili, nas je popeljala v šestdeseta leta, Navihani tiger nam je predaval o takratni glasbi in zgodovinskih dogodkih. Spoznali smo Woodstock, izvor takratnih glasbenih skupin in imeli delavnico na to tematiko. Na prenočevanju smo klanovci dokončno zaključili pisanje Listine klana, čeprav v poznih nočnih urah. Pred spanjem smo vsi imeli še duhovno obnovo, ki nas je uvedla v adventni čas. V duhu prijateljstva in miru smo se odpravili spat.

Končno je dospel dan podpisa Listine. V kroju smo med obredom ponosno podpisali novonastalo listino. Po maši, ko so se nam pridružili še drugi, tudi neaktivni skavti, nas je čakalo

presenečenje. Dobrosrčna sova nam je takrat razkrila, da se je odločila za odhod. Po čustveno zelo doživetem obredu, pri katerem smo obujali spomine na skupne trenutke, smo se odpravili spet v šolo v Štmavru, kjer smo se ganljivo poslovili in zaključili prenočevanje z obilno zakusko.

GORIŠKI RP IN NORP NA ZIMSKEM POTOVALNEM TABORU PO BENEČJI

Pravični modras, Preprosta puma, Modra sova,

V JUTRU DNE 3. JANUARJA SMO SE RP IN NORP ZBRALI PRED GORIŠKIM SKAVTSKIM SEDEŽEM IN SE ODPRAVILI NOVIM DOGODIVŠČINAM NAPROTI.

Pripeljali smo se do beneške vasi Sauodnja in se podali po strmini z že vnaprej določenim ciljem: koča Pelizzo. Med potjo smo se ustavili v vasi Mašere, kjer smo globlje razumeli žalostno realnost teh krajev in vse težave, s katerimi se prebivalci soočajo. Po podrobni predstavitvi gospe Luise, odgovorne za muzej, ki hrani veliko zanimivih predmetov, ki so jih dnevno uporabljali v starih časih, smo nadaljevali mučno, a veselo pot proti domu Pelizzo. Tu smo bili deležni zasluženega počitka in vsi smo zelo cenili prijetno čokolado, ki sta nam jo ponudili voditeljici. Zvečer smo se poslovili od spremljevalke Andrejke, a sta se nama pridružili voditeljica Lucija in Vida. Program smo zaspano, a skrbno izpeljali in se nato povzpeli po stopnicah do udobnih ležišč.

Okoli 7. ure smo se zbudili ob prijetni budilki, pospravili spalne vreče in nahrbtnike, po skupinah skuhalo čaj in pojedli obilen zajtrk, ki nam je dal energijo, da smo polni moči začeli nov dan. Odpravili smo se proti vrhu Matajurja. Pot smo opravili brez velikih težav. Na vrhu smo v cerkvi imeli krajši pogovor, se slikali z zastavo in nadaljevali pot v dolino. Nekateri deli ceste so bili ledeni, zato so nekateri izmed nas zdrsnili na tla. Ustavili smo se pri cerkvi svetega Lovrenca, kjer je tudi razgledna točka. Le pol ure poti nas je ločilo od dolgo pričakovanega kosila. Kosili smo v župniji v Mersinu in se nato segreli s čajem, ki nam ga je ponudila voditeljica. Pri mizi smo odprli debato

o tehtnosti slovenskega jezika. Nadaljevali smo jo po skupinah, ko smo hodili proti prenočišču do Podbonesca. Čeprav smo imeli zelo različna stališča, smo pri večerji debato zaključili. Potem smo imeli zabavno igro, ki jo je pripravil noviciat. Večer smo popestrili tudi s pesmimi ob spremljavi ukuleleja. Čeprav smo bili utrujeni, smo imeli tudi bdenje – vzeli smo si čas za razmišljanje o svoji veri. Ko smo s tem zaključili, smo umirjeno zaspali.

Naslednjega dne smo zgodaj zajtrkovali in hitro začeli še z zadnjim delom programa, in sicer s programiranjem dejavnosti, ki se jih bomo udeležili v naslednjih mesecih. Po kosilu smo se napotili proti Špetru, kjer smo se v krogu pozdravili s Pesmijo slovesa, stopili v kombi oz. v avto in odšli domov, utrujeni, a polni spominov, ki nas ne bodo nikoli zapustili.

PRENOČEVANJE ODHODNIKOV TREH KLANOV SZSO 2018

 Presenetljivo odločni galeb, Družabni modras,
Odgovorni delfin

VSE SE JE ZAČELO ... V ZAMUDI.

Program je najprej potekal pod skalo posveta, kjer nam je Akela pripovedovala zgodbe o džungli, mi pa smo kot mladi, radovedni volčiči poslušali in iskali skrite pomene zgodb. Nato pa smo prestopili v obdobje izvidništva, zato so nas voditelji razdelili v pare in nas poslali na pot. Takrat sem lahko ponovo doživela vse travme svojega hajka, ki sem jih že zdavnaj potlačila v podzavest. Letos pa se je ta travmatična izkušnja spremenila v zabavno doživetje, saj sem postala starejša, bolj samozavestna ... skratka pot je bila krajša in družba prijetnejša. Ko smo končno prišli vsi do cilja, smo imeli pogovor z Ano Fajdiga, ki nam je pripovedovala o svoji izkušnji v klanu. Nato je prišel trenutek, ki smo ga vsi nestrpno čakali: večerja. Kljub temu da nekateri, ki jih iz vljudnosti ne bomo imenovali, niso prinesli ničesar za skupno večerjo, je bilo hrane dovolj in še preveč. Posebna zahvala gre Nepredvidljivemu Orlu, ki je prinesel arašidovo maslo.

S polnimi želodčki smo se premaknili v klet, kjer smo začeli diskusijo o treh izbirah odhoda. Najprej smo debatirali o skavtski izbiri, nato o krščanski in šele naslednji dan smo obravnavali družbeno-politično izbiro.

Pred zaključkom smo se vsi odhodniki zbrali v krogu z gostujočimi voditelji, ki so nam pripravili program, in smo z njimi naredili kratko pospravo prenočevanja, ki je brez naših klanovodij potekala v povsem sproščenem vzdušju.

Presenetljivo odločni galeb

Prenočevanje odhodnikov je bila zame priložnost, da sem se lahko soočil z drugimi odhodniki iz tržaških stegov. Čeprav jih nisem poznal, sem bil hitro vključen v skupino. Po kratkem sprehodu (ki je simboliziral hike) smo se spustili v pogovor z Ano Fajdiga, eno izmed prvih skavtinj ZSKSS. Dokazala nam je, da se lahko z jasnimi cilji in z dobro voljo prekorači vsako težavo. Zelo se je

približala podobi mojega idealnega skavta. Sledila sta nočni pohod in razmišljanje.

Izkoristil sem to prenočevanje, da bi spoznal druge zorne kote, predvsem na področju vere. Prišel sem do zaključka, da je odhod ključni trenutek na skavtski poti. Lahko rečemo, da to predstavlja konec nekega obdobja, hkrati pa začetek novega.

Družabni modras

Mislim, da je bilo to prenočevanje zelo uspešno. Poleg izbir odhoda, ki smo jih na zanimiv način obravnavali z voditelji, smo se tudi spominjali dogodivščin, ki so zaznamovale našo skavtsko pot od volčičev do klana tako na taborih kot na navadnih sestankih ter drugih skavtskih pobudah. Lepo je bilo, da smo bili na tem srečanju oziroma prenočevanju vrstniki iz vseh treh klanov, saj smo zadnje čase smo imeli le prenočevanja v „domačem okolju“, torej z našim klanom. Lepo bi bilo, če bi se ta pobuda o prenočevanju odhodnikov ponavljala vsako leto, saj postavlja dobre smernice za razmišljanje v teku zadnjega leta klana pred odločitvijo o odhodu, kar je tudi smisel tega prenočevanja.

Odgovorni delfin

Najbolj zanimiva je bila debata o veri, saj je po mojem mnenju najtežja izbira, ki jo mora narediti odhodnik. Človek odhoda lahko po mojem mnenju sprejme le odločitev, da se bo Bogu približal, čeprav je v današnji laični družbi vedno težje verovati in vedno lažje dvomiti. Pri verski debati mi je bil najbolj fascinanten trenutek, ko je moral vsak povedati, kdo je po njegovem mnenju Jezus. Odgovori so bili zelo raznoliki in prav ta raznolikost me je najbolj prevzela, saj sem se na tak način zavedela, da je vera nekaj zelo individualnega in da, čeprav so moralna načela ista, vsak interpretira božja sporočila po svoje.

Presenetljivo odločni galeb

DELIMO PLAMEN - ZANETIMO MIR

Zaslanjana panda

MARSIKDO OD NAS BI SI ZELO TEŽKO PREDSTAVLJAL BOŽIČNI ČAS BREZ SVEČ, PRIŽGANIH S PLAMENOM LUČI MIRU IZ BETLEHEMA. PLAMENOM, KI VSAKO LETO PRINAŠA V NAŠE DOMOVE TOPLINO IN ZAVEDANJE, DA SMO NAREDILI NEKAJ DOBREGA ZA SOČLOVEKA V STISKI.

Tako kot že vrsto let smo člani SZSO-ja tudi v letošnjem adventnem času pomagali skavtom iz matice pri širjenju plamena Luči miru iz Betlehema, ki že od leta 1986 vsako leto obiskuje veliko evropskih in neevropskih držav.

Letos se je kar 13 zamejskih skavtinja in skavtov pridružilo slovenski odpravi za svetovni sprejem Luči, ki je tokrat izjemoma namesto na Dunaju potekal v prav tako lepem avstrijskem mestecu Linz. V božično okrašeni Linz smo se odpravili v soboto, 15. decembra, v zelo zgodnjih jutranjih urah, tako da je bilo pred uradnim sprejemom še dovolj časa

za ogled po mestu, ki ga je pripravila in vodila zamejska skavtinja, Iskreni galeb.

Večjezični sprejem (pri katerem je plamen miru prejel devetnajst držav) je potekal v linški novi katedrali. Slovenski skavti smo prebrali letošnjo poslanico in geslo, ki se je tokrat glasilo: »delimo plamen - zanetimo mir«. Z geslom smo hoteli poudariti vzporednico med plamenom in mirom, ki je izražena v letošnji poslanici. Ta namreč govori o priložnosti, ki nam je dana, ko sprejememo plamen Luči miru iz Betlehema. Plamen, in torej mir, lahko delimo naprej in tako pomagamo ljudem v stiski. Ljudje smo torej na nek način podobni sveči, ki se z gorenjem razdaja, vendar je med nami in svečo bistvena razlika: sveča z gorenjem izginja, človek pa gori iz ljubezni, zato ne more izginiti.

Iz Linza smo se vrnili v poznih nočnih urah, naslednjega dne pa smo prižgane sveče že ponesli

po vsej Sloveniji: regijski sprejemi so tokrat potekali v Preboldu, Litiji in Postojni. Člani SZSO-ja pa smo Luč sprejeli skupaj z italijanskimi soskavti v cerkvi sv. Marije Velike v Trstu.

Med 17. in 20. decembrom pa smo predstavniki slovenskih skavtskih organizacij (SZSO je poleg mene zastopala še Petra, Presenetljivo odločni galeb) Luč miru ponesli tudi predstavnikom Republike Slovenije in drugim pomembnim ustanovam, med katerimi predsedniku države, državnega zbora, premierju, policiji, vojski, raznim ministrstvom in veleposlaništvom. Pri protokolarnih sprejemih so imeli seveda glavno vlogo uradni nosilci Luči miru – ta naloga je bila letos zaupana Klari Dujmovič iz Postojne, Roku Štefanu iz Moravč in Matevžu Jelenu iz Slovenskih Goric. Plamen Luči miru in sporočilo, ki ga ta prinaša, so vsi sprejeli z veseljem: skavti prinašamo plamen v Slovenijo že vse od leta 1991, zato je to za marsikoga že tradicionalen obred v prazničnem času.

Glavni namen akcije Luč miru iz Betlehema je, poleg širjenja sporočila miru, zbiranje sredstev za razne dobrodelne organizacije. Letos smo denar,

ki smo ga pri SZSO-ju nabrali s prodajo sveč, namenili Slovenskemu dobrodelnemu društvu, ki je pravkar praznoval 70-letnico svojega delovanja: upamo, da bo lahko tudi z našo pomočjo pomagal mladini iz finančno šibkejših družin.

OD PETKA, 7. DECEMBRA, DO NEDELJE, 9. DECEMBRA, JE POTEKALA TABORNA ŠOLA ZA PRIPRAVNIKE (CFT) ITALIJANSKE SKAVTSKE ORGANIZACIJE AGESCI V KRAJU ANDREIS PRI PORDENONU.

Taborne šole smo se udeležile tri pripravnice SZSO Petra Debelis (Steg Trst), Nina Pahor in Neža Petaros (Kraški steg).

Zbrali smo se v Maniagu in razdeljeni v trojice krenili na pot. Na poti smo se lahko spoznali in

se pogovarjali o svojih skavtskih izkušnjah. V kraju Bosplans smo srečali voditelje taborne šole, načelnika Silvio in Alessandra in ostale voditelje Fausta, Eliso, Valentino in župnika don Roberta. Po otvoritvenem zboru smo se odpravili proti skavtski bazi v Andreisu. Po kosilu se je začel uradni del programa. Sneli smo si rute in prejeli rute tabora, ki so bile za vse enake, da bi v teh treh dneh ustvarili skupnost.

**TABORNA ŠOLA
V ANDREISU**
Kreativna vidra, Zanesljiva Panda,
Prisrčno stalno konstruktivno

Vsebinski del programa je razdeljen na štiri dele: obravnavali smo vse tri izbire odhoda in strukturo skavtske organizacije AGESCI. Prvi dan je bil posvečen krščanski izbiri. Don Roberto nam je predstavil razliko med vero, religijo in duhovnostjo in te tri pojme ponazoril z metaforo iz življenja ljubezenskega para. Poudaril je, da je naš odnos z Bogom enak odnosu, ki ga imamo z ljubljeno osebo, in da ga moramo zato gojiti.

Zvečer smo urili igrske spretnosti v igri vlog. Preko skečev in igranih prizorov smo spoznavali vlogo voditelja in različne situacije, v kateri se lahko voditelj znajde. Soočili smo se s tematiko odnosa med voditeljem in varovancem, med voditelji in starši ter med samimi voditelji.

Ponoči je bilo na vrsti bdenje, med katerim smo razmišljali o osebnih in velikih sanjah. Velike sanje so tiste, ki jih delimo tudi z drugimi in vanje vključimo Boga. Marsikdo je v svoje osebne sanje vključil to, da bi postal dober voditelj. Skupaj smo sestavili kolektivno molitev na temo sanj. Vsak je prispeval po en verz.

Naslednje jutro smo se takoj po zburanju zbrali v jedilnici in se posedli v velik krog. Ker je bil praznik Brezmadežnega spočetja, je don Roberto daroval sveto mašo, med katero smo prebrali molitev, ki je nastala med bdenjem. Po zajtrku nas je obiskalo pet gostov. Nekateri med njimi so bili skavti, nekateri drugi pa ljudje, ki živijo po skavtskih vrednotah. Z njimi smo obravnavali družbeno-politično izbiro. Donatella je bila občinska odbornica v Andreisu, ki je povezala ljudi različnih političnih opredelitev v koalicijo, ki je delovala enotno in učinkovito na lokalni ravni. Andrea je po nepričakovani izbiri postal predsednik videmskega škofijskega karitasa. Marino je kot inženir preko zapuščenih ruševin

odkril zgodovinsko vlogo naših krajev, v katerih so potekale pomembne trgovske in romarske poti ter te poti iztrgal pozabi. Gigi je skavtski voditelj, ki je delal kot predstavnik delavcev v sindikatu znotraj multinacionalk; ukvarjal se je z vprašanjem delavskih pravic po svetu. Carlo je kot občinski odbornik v svoji občini povezal mladinske organizacije, ki delujejo na različnih področjih, da so oblikovali skupen vzgojni načrt. Sledila skupna debata z gosti.

Po kosilu smo razdeljeni v skupine tekmovali v posebni igri s kartami, med katero smo poglobljali tematike skavtizma in vzgoje. Pred večerjo je voditelj Fausto predaval o vzgojnem načrtu stega, osebem vzgojnem načrtu in enotnem osebem napredovanju. Zadnji večer je potekal v družabnem duhu, več o tem pa vam ne smemo razkriti.

Naslednje jutro smo se spustili v vas Andreis, kjer smo imeli sveto mašo. Po maši smo se pogovarjali o dobrih in slabih praksah v skupnosti voditeljev (Sk. Vo.). Sledila je skupinska igra po vasi, med katero smo simulirali obdobje usposabljanja voditeljev od pripravišтва do imenovanja. Vrnili smo se v bazo in se po kosilu posvetili še zadnji temi. Obravnavali smo zgradbo organizacije AGESCI, pri čemer smo pridobljeno znanje primerjali s stanjem v naši organizaciji. Voditelji so tudi odgovarjali na naša vprašanja.

Na vrsti je bil še slavnostni zaključek taborne šole, v sklopu katerega smo ocenili celoten potek tabora in si izmenjali razglednice, ki smo jih pripravili doma. Vsak je nato napisal razglednico, naslovljeno svojemu Sk.Vo.-ju. Dobili smo spet svoje rute in se z nahrbtniki na ramenih podali proti domu.

ČLANI SLOVENSKE ZAMEJSKE SKAVTSKE ORGANIZACIJE TRST SO SE V SOBOTO, 20. OKTOBRA, ZBRALI V PROSTORIH FINŽGARJEVEGA DOMA OB PRILIKI JESENSKEGA POKRAJINSKEGA OBČNEGA ZBORA.

Najprej je bilo izvoljeno predsedstvo občnega zbora, tokrat zelo mlado, saj sta zasedli predsedniško in podpredsedniško mesto Petra Debelis in Neža Petaros, zapisovala je pa tajnica Mojca Briščik. Po uvodnem pozdravu in voščilu s strani načelnika italijanske skavtske organizacije Agesci iz Trsta sta pokrajinska načelnika Matia Premolin in Nada Petaros podala poročilo triletnega delovanja na čelu tržaškega dela Slovenske zamejske skavtske organizacije. V teku mandata so člani pokrajinskega vodstva, ki so ga poleg že omenjenih načelnikov sestavljali še tajnica Mojca Briščik, blagajničarka Daniela Stocca, gospodar Jan Zobec ter stegovodji Edwin Bukavec (Kraški steg) in Luka Kocijančič (Steg Trst), najprej posodobili vse birokratske zadeve, ki jih zahtevajo razni zakoni in predpisi, še posebej v zvezi s financami in bilanco, uredili arhiv ter preverili stanje na raznih sedežih po teritoriju. Vsako leto so potekali zelo uspešni tabori, za kar se pokrajinska načelnika zahvalujeta voditeljem za trud in kvalitetno delo. V preteklem mandatu je ekipa SZSO Trst preuredila in primerno popravila skavtske prostore na Padričah, v katerih je sedaj, po otvoritvi 14. oktobra, večnamenska dvorana, kuhinja, skladišče in skavtska trgovina. V teh letih je bilo zelo uspešno sodelovanje v skupnosti tržaških skavtskih organizacij "Krog/

Cerchio", saj se je vsako leto izvedlo vsaj eno skupno dejavnost, ki je povezala skavte cele pokrajine. Ob koncu septembra letos smo z vsemi tržaškimi konfesionalnimi skavtskimi organizacijami soorganizirali Škofijski dan skavtizma, ki je zbral z igro, pustolovščino, služenjem in zaključno sveto mašo preko 500 skavtov in skavtinj. Načelnika sta zelo vesela z doseženimi cilji in pokrajinsko vodstvo prepušča naslednjemu vodstvu kar nekaj že speljanih projektov in upa v dosledno nadaljevanje dobrega dela, ki je bilo opravljeno. Seveda je bilo vse mogoče le s podporo vseh voditeljev, članov, staršev in prijateljev naše organizacije. Občni zbor se je nadaljeval s tehničnim poročilom, ki sta ga podali še tajnica, blagajničarka in gospodar. Uspešno je bil odobren tudi obračun za leto 2019.

Sledile so predstavitve kandidatov in glasovanje novega pokrajinskega vodstva. Zbrani voditelji so s široko podporo potrdili Matio Premolina, ki je tako sprejel drugi mandat v funkciji načelnika SZSO Trst. Na mesto načelnice je stopila Vlasta Novak, ki se po nekaj letih vrača v aktivno vodstvo organizacije, pred tem je več let skrbela za skavtsko trgovino. Prav tako se po več letih premora vrača na mesto gospodarja Tomaž Petaros. Nova pokrajinska blagajničarka je postala Nina Pahor, tajnik pa Saša Marsetti, ki je bil v prejšnjem mandatu pomočnik gospodarja. Nazadnje je navzoče pozdravil še duhovni asistent Anton Bedenčič, ki je voditelje spodbudil k zgledu svojim varovancev, predvsem pa k medsebojnemu sodelovanju.

Po skrbnejšem pregledu pravilnikov s strani

deželnega načelnika je bilo dognano, da Vlasta ni še podpisala zaveze, kljub temu, da je pred leti opravila takrat predvideno formacijo. To bo urejeno čimprej in jo bomo še enkrat potrdili na spomladanskem Poz-u. Trenutno jo je načelnik imenoval za pomočnico, kar je potrdilo tudi pokrajinsko vodstvo.

Novo pokrajinsko vodstvo je funkcijo sprejelo z jasnimi cilji za bodočnost. V ospredju je pomoč voditeljem in koordinacija pokrajinskih dejavnosti, podpora pripravi skavtske pesmarice in nadaljevanje obnove prostorov, vendar upajo, da bo to le začetek plodnega triletnega obdobja.

SKAVTSKA PREMIŠLJEVANJA OB EVANGELIJSKIH ODLOMKIH

 Rožmarin

GRE ZA KNJIGO PATRA JACQUESA SEVINA DJ, KI JE IZŠLA PRI GMD V SODELOVANJU Z ZSKSS IN SZSO; za prevod je poskrbela Jasmina Rihar na pobudo Petra Lovšina, ustanovitelja ZSKSS. Delo je doživelo svojo predstavitev 20. decembra v Gorici v okviru Srečanja pod lipami. O njem so spregovorili Peter Lovšin, Janez Kobal, duhovni asistent ZSKS, in bivši skavt Ivo Jevnikar, natančen poznavalec zgodovine zamejskega skavtizma.

Knjiga temelji na 30 evangeljskih odlomkih, katerim sledijo dodatna razmišljanja s poudarkom na skavtskih vrednotah oziroma, kako naj slednje ob prepletanju z evangeljsko vsebino vplivajo in usmerjajo življenje skavtov. Pater Jacques Sevin je bil namreč ustanovitelj katoliškega skavtizma in ob prebiranju njegovih razmišljanj se nam zazdi, kot da bi Jezus sam živel v duhu skavtskih vrednot, saj je bil v svojem življenju prav tako popotnik, živel je preprosto, občudoval je naravo kot Božje stvarstvo, vzpenjal se je na gore in zbiral množice, zelo rad je praznoval s svojimi prijatelji – učenci – predvsem pa

je služil ljudem, najrevnejšim, šibkim, zapuščenim, zavrženim ... In to prav do konca svojega življenja, ko je na križu umrl za ves človeški rod. Tak je bil naš brat Jezus in če bi danes živel med nami, bi takoj postal član skavtske organizacije in takoj bi mu „nadelo ruto obljube“ – takole je napisano v spremni besedi knjige. Prepričana sem, da mora ta „duhovni priročnik“ nemudoma najti svojo pot najprej med vsemi voditelji in klanovci, kajti s pomočjo evangeljskih razmišljanj lahko pomagamo mlademu človeku pri verski in skavtski rasti, saj gre tu za poglobljanje treh temeljnih razsežnosti, ki oblikujejo osebnost človeka: gre za oblikovanje telesa, duha in duše in prav na tem sloni tista prava vzgoja, ki naj bi jo skavtski voditelji posredovali otrokom, ki jih starši zaupajo skavtski organizaciji.

Zato, dragi bratje in sestre, prijetno branje in vodenje mlajših bratov in sester!

JESENSKI DOZ

 Vestna vidra

V SOBOTO, 27. OKTOBRA 2018, JE V PROSTORIH SKAVTSKEGA SEDEŽA V GORICI POTEKAL REDNI JESENSKI OBČNI ZBOR SLOVENSKE ZAMEJSKE SKAVTSKE ORGANIZACIJE.

Prvi del občnega zbora je bil posvečen pretežno tehničnim vprašanjem, kot so koledar dejavnosti SZSO na deželni ravni, predlog spremembe proračuna za leto 2018, proračun za leto 2019, predlog o dopolnitvi pravilnika SZSO v delu, ki se nanaša na obdelavo osebnih podatkov na podlagi Uredbe EU 2016/679 (GDPR), ter sklepanje o predlogu resolucije, ki DV pooblašča za vložitev zahtevka o dopolnitvi davčnega statusa organizacije.

V drugem delu srečanja pa sta bili na vrsti dve delavnici, med katerima so se voditelji razdelili

na podlagi starostnih vej, v katerih vodijo. Bili sta izvedeni delavnici za voditelje RP ter VV, ker so bili voditelji IV večinoma odsotni. Pri najstarejši veji so se voditelji angažirali v debati, kako je najbolje pripraviti duhovno obnovo za roverje in popotnice, kateri naj bi bili ključni trenutki takega srečanja, katere naj bi bile uporabljene metodologije, pristopi in kateri naj bodo cilji takega srečanja. Voditelji veje VV pa so s kvizom pregledali pred kratkim sprejeti metodološki pravilnik za vejo, pregledali so vsebino metode VV, cilje, pristope in način dela z najmlajšimi člani organizacije.

Večer se je zaključil v sproščenem vzdušju ter ob klepetu za načrtovanje novih izzivov in ciljev.

SPOMINI IZ KAMENE DOBE

 Kresnica

MOJA SKAVTSKA OBLJUBA SEGA V KAMENO DOBO, V ČAS, KO SO SKAVTI IN SKAVTINJE IMELI DVE LOČENI ORGANIZACIJI: SLOVENSKI TRŽAŠKI SKAVTI IN SLOVENSKE TRŽAŠKE SKAVTINJE; KRATICA PA JE BILA ISTA: STS.

In sem šla na svoj prvi skavtski tabor, ki je bil pri drugem Belopeškem jezeru in je trajal kar cel mesec. Takrat ni bilo okoli drugega jezera žive duše – en sam planinski mir, pravi raj pod severno steno Mangarta; razen kakega gozdarja ali planinca ni šel mimo nihče. Tabor sta vodili dve načelnici, Vera in Ljuba, ter duhovni vodja Jože Prešeren, ki je prav v tistih letih izdal Skavtski priročnik (Trst 1963). Skavtinje, ki sem jih takrat spoznala, so postale

moje prijateljice in so še danes – po več kot 50 letih! Ena od njih, Novela, mi je dovolila, da objavim njeno sliko Novela s koso, saj svoje nimam nobene; fotografski aparat sem imela samo jaz na taboru in sem ... slikala druge. Eh, ja, tudi prtljage smo imele manj, kot smo vajeni danes. Npr. ogledalca ni imela nobena in smo se gledale v nože v kuhinji. Voda je bila v jezeru, ledeno mrzla, za vse: za umivanje in za pranje, za kuhanje in za pomivanje posode. Za jutranji čaj smo pripravile lonec vode že zvečer, saj bi bilo zjutraj preveč zamudno in tudi nevarno, da bi padla katera v vodo. Zamudno je bilo že itak prižiganje ognja, plinski gorilnik je prišel na tabor veliko kasneje; vse je bilo treba skuhati na živem ognju med plameni in dimom; presneto je peklo, ko si hotel kaj pomešati. Pa smo kljub temu celo uro obračale polento. Včasih se je tudi kaj zasmodilo.

In daljši izleti? Seveda, na Višarje, v Rateče pa mimo Jalnovih na Tromejo. Manjša skupina nas je šla z gospodom Lojzetom Župančičem, ki se ga spominjam tudi po nepozabnih pogovorih ob tabornem ognju, na vrh Male Ponce. Nikoli pozneje nisem več lezla tja gor, sicer bi se gotovo zgrozila ob misli, kako oblečene in še slabše obute smo rinile v tiste stene. Anica je imela platnene telovadne copate z zlizanim podplatom in na strmem grušču ji je zdrsnilo: drsela je kakih deset metrov navzdol, potem se je, hvala Bogu, ustavila. Najbrž je šla okoli nas nevidna četa angelov varuhov, da smo vse prišle nazaj žive in zdrave, čeprav na smrt utrujene.

Veri in Ljubi smo pravili »gospodična«. Vera je skrbela bolj za program, za birokracijo in za stike z gospodom Prešernom, Ljuba pa je bila nadarjena za vsa praktična dela in za petje. Koliko smo prepevale! Na sprehodih smo marširale in pele, v kuhinji smo pele in pri vsakem delu smo pele cele venčke pesmi. Ko smo se pred nekaj leti srečale stare skavtinje za Ljubino 80-letnico, smo še vedno znale vsa tista dolga besedila na pamet in tudi tisto: »kako je trpela ježeva mati, ko je morala sina roditi«.

Moje skavtsko ime je bilo takrat Dobrohotni bober, pozneje pa sem si kot skavtinja - popotnica izbrala ime: KRESNICA

DELOVANJE KROGA

 Neodločni orel

PO DESETIH LETIH DELOVANJA V KROGU SEM TUDI SAM, KOT PRED MENOJ PRIZADEVNA PUMA, DOŽIVEL ISTO IZKUŠNJE. ZAKAJ PA KROG IN NE VEČ OMIZJE? Poleg vseh skupnih dejavnosti, ki jih je opisala moja predhodnica Prizadevna puma, je bila glavna skrb Omizja sprejem in razdeljevanje Luči miru iz Betlehema, tako v Trstu kot po vsej Italiji. Prejemniki na raznih železniških postajah so v zahvalo pošiljali denarne prispevke. Denarna sredstva, ki so krožila ob tem, so postajala vedno zajetnejša. Posamezniki, ki so vnaprej plačevali stroške, so predlagali, da se ustanovi odbor izključno za razdeljevanje Luči miru. Tako so ustanovili društvo z notarskim aktom in odprli bančni tekoči račun, kamor so se stekali prispevki in črpali stroški.

Po ustanovitvi te nove organizacije je ostalo Omizje nekoliko osiromašeno. Ravno takrat je prišlo v krajevnem vodstvu AGESCI do zamenjave načelnikov in, kot dobro veste, nova metla boljše pometa, sta nova načelnika predlagala spremembo imena Omizje v Krog s

OKNO V SKAVTSKI SVET

pretvezo, da je to nekaj novega, ker naj bi bili člani Kroga načelniki posameznih organizacij in ne več poverjeniki. Tako bi bil Krog bolj prožen organ, ki bi imel pravico odločati o usodi tržaškega skavtizma, saj ga sestavljajo načelniki. Mimo tega, da v Krogu niso soudeleženi sami načelniki, se sprašujem, kateri načelnik bi lahko sploh imel tako avtoriteto, da bi sam odločal mimo posvetovanja z raznimi vodstvenimi organi? V Krogu so trenutno AGESCI, MASCI, CNGEI, FSE, AMIS, SZSO, Odrasli SZSO in San Giorgio. Slednji se bolj malo udeležujejo sej, ostali pa smo kar redno prisotni. Zame je najvažnejše to, da se med nami tkejo prijateljske vezi, ki jih skušamo prenesti na matične organizacije z raznimi pobudami. Te so bile doslej večinoma namenjene voditeljem in klanovcem, bodisi njim samim kot v korist okolja, npr. prikaz naše stvarnosti beguncem. Letos pa načrtujemo stike med enotami izvidnikov in vodnic, ki se bodo zaključili z veliko igro „brez meja“.

ZAKAJ BITI SKAVT LETA 2019?

 Veseli gams

GOTOVO SE JE VSAK OD NAS ŽE VPRAŠAL: **“ZAKAJ SEM SEM SPLOH SKAVT?”**

Odgovorov je več, vsak bi lahko naštel svoje, čisto osebne. SZSO je organizacija z dolgo in pomembno zgodovino, ki že sama priča o tem, kako важно družbeno-politično in vzgojno vlogo je imela in ima naša organizacija na teritoriju med Miljami in Števerjanom.

Kdo pa smo sedaj, leta 2019?

Najprej smo skavtska organizacija, torej vzgojna, tako kot je napisal Baden-Powell. Smo torej skavti, ker vzgajamo in se “samovzgajamo” v odgovorne osebe, vredne zaupanja - kar je vse prej kot samoumevno v mladostniških letih.

Smo katoliška organizacija, kar je velik izziv v našem času in v našem okolju, ki katoliške izbire ne podpira.

Ljubimo življenje v naravi, ki je naporno in težko, v času, ko smo vajeni na komodnosti tehnologije.

Učimo se, kako pomembno je vzeti nase odgovornost in to že v mladih letih.

Pri skavtih iščemo globino čustev, eleganco lepih misli, prodornost inteligentnih besed. To so temelji,

FILOZOFIJA SKAVTIZMA

na katerih bodo slonele intelektualne sposobnosti naših bodočih vodilnih družbeno-političnih kadrov.

Ne nudimo nastopov, lepih oblek, glasnih zmagoslavnih športnih tekem in niti veličastnih člankov v časopisih o naših podvigih. Učimo se torej tudi biti in ostati skromni.

Ti so torej razlogi, zaradi katerih je leta 2019 važno biti skavt v SZSO.

Seveda, tudi zaradi zdrave in preproste zabave in lepega druženja. A vseeno, vsi se strinjamo, da se v drugih okoljih zahteva manj truda in odgovornosti kot pri skavtih in vsak član SZSO se po svoje bori proti težavam “biti skavt”: odvečnim zadalžitvam, lenobi, utrujenosti. S takimi in drugačnimi težavami se je vsak od nas nešteto krat soočil.

Treba je biti pogumni, ker brez poguma ne gre. Skavtska pot ne poteka po rdeči preprogi, temveč po strmi poti navzgor in na tej poti se je pa treba vedno spomniti, da strma pot pelje do vrha gore, od koder je razgled vedno najlepši.

Skavtizem je pot k težkemu, a prav zato k lepemu.

RAZGLEDNA TOČKA

**GLOBOKO GRLO JE MRTVO,
NAJ ŽIVI WIKILEAKS!**

Navihani tiger

**PROSTI TOK PODATKOV JE MORDA NAJVEČJA
REVOLUCIJA NAŠEGA OBDOBJA. NAJPREJ
INTERNET IN E-POŠTA, NATO PAMETNI TELEFONI IN
SOCIALNA OMREŽJA.**

Če to bremo skozi očala družbenih sprememb v zadnjih 30 letih, ne moremo mimo ugotovitve, da gre za velik civilizacijski dosežek in močno demokratično spremembo. Internet se je sicer razširil po padcu berlinskega zidu, a težko verjamemo, da bi okorna Sovjetska zveza in njene zaveznice v Varšavskem paktu preživele internetno revolucijo. Gibanja za človekove pravice in za demokratično preobrazbo so bila takrat premočna, centralne oblasti pa preveč toge.

Seveda, drugačen je primer najbolj obljudene države, Kitajske: revolucija prostega toka podatkov tam ni bila uspešna v uvajanju demokratičnih standardov. Razlika vzhodno Evropo je v ozaveščenosti ljudi z demokratičnimi standardi. Na Kitajskem se je centralna oblast polastila interneta, preden bi se v družbi ustvarila kritična masa, ki bi lahko dodano vrednost digitalnega sveta izkoristila v svojo korist. Partiji je uspelo cenzurirati Google, Wikipedijo, Amazon, Apple in druge simbole tehnološke revolucije. Svojim ljudem je vsilila svoja tehnološka orodja. Protestniška upornika Ai Weiwei in pokojni Lu Xiaobo sta (bila) v tem kontekstu samo »motnji v sistemu«. Internetu se seveda niti Kitajska ni mogla izogniti, še več... tudi komunizma ni mogla obdržati v svoji izvorni različici. Komunizem je na Kitajskem sedaj samo še ideološka fasada, država pa deluje v obliki partijsko nadzorovanega kapitalizma (nekako tako kot Putinova Rusija). Še vedno govorimo o izrazito avtokratski državi, v kateri so človekove pravice sistematično teptane,

a Kitajska, ki jo vodi Xi Jinping, je v primerjavi z Maovo Kitajsko povsem drugačna država.

Zanimiv je bil poskus demokratizacije s pomočjo internetne tehnologije, ki so ga leta 2011 skušala izpeljati gibanja arabske pomladi. Protesti v Tuniziji, Egiptu in Libiji so se množično sprožili prav po zaslugi twitterja in facebooka. Tudi v tem primeru pa je bila kritična masa libijskih in egiptovskih državljanov nepripravljena na spremembo, ki jih prinaša visoka tehnologija. Če pa je na Kitajskem močna centralna oblast prevzela in monopolizirala »tok internetnih podatkov«, je v severni Afriki po padcu Ben Alija, Mubaraka in Gadafija zavladala anarhija, ki smo ji priča še danes. Prosti tok podatkov, ki je predvsem skozi facebook in twitter tam sprožil revolucije, je kot duh ušel iz stekleničke. Nihče ga ni uspel obvladati.

Kako pa je visokotehnološka revolucija vplivala na Zahod, na družbo, ki je demokracijo in človekove svoboščine poznala (in z njimi živela) tudi pred internetom? Med odgovori je zanimiva teorija dataizma, to je izraz, s katerim »ideologijo« zahodne družbe opredeljuje zgodovinar Yuval Noah Harari v knjižni uspešnici »Homo Deus«. Dataizem ima v središču tok podatkov in se močno razlikuje od humanizma, ki je imel vse od francoske revolucije dalje v središču človeka. Če so bila doslej pomembna človekova spoznanja in njegova racionalnost, je odslej pomembna hitrost in kompleksnost zbiranja, obdelovanja in (prostega) kroženja neverjetne gore podatkov, pri čemer ima posamezni človek čedalje manjšo vlogo. Če je bila humanistična enciklopedija delo razsvetljene skupine ljudi okoli Diderota in D'Alemberta (avtorji enciklopedije so znani!), je Wikipedia

izbor neskončne količine podatkov, ki nima znanih avtorjev (avtorji smo lahko vsi!!!).

Svoboda izražanja in informiranosti je temelj humanistične civilizacije. Internetna civilizacija je to svoboščino »nadgradila« in jo preobrazila. Danes namreč že našteta Google in Amazon ter vse aplikacije, ki so vezane na pametne telefone, ure in podobne pripomočke, zbirajo podatke. Njihova težnja je, da bi ti podatki bili v čim večji meri javni. Govorimo o gori podatkov. Za izdelavo profilov, za arhiviranje in za njihovo javno uporabo. Nekaj takih primerov? Kdor se (pa čeprav amatersko) ukvarja s tekom, kolesarstvom, smučanjem, plavanjem, trekingom in drugačnim »zdravim stilom življenja« nedvomno uporablja tovrstne aplikacije (Strava, Runtastic, Fitbit). Svoboda pretoka informacij, ki jo zagovarja tak življenjski stil, ni več pozitivna dodana vrednost svobode izražanja, ampak njena nadgradnja. Zbiranje in obdelovanje podatkov postajata tako prednostne narave. Podatkovne baze nas lahko zelo natančno profilirajo in nam pošiljajo ciljno usmerjena sporočila in »spodbude« (afeta Cambridge analytica v primeru referendumov o brexitu). Skratka, zbiranje in obdelovanje podatkov (dataizem po Hararijevo) postaja neka nova »ideologija«, ki jo omogoča hitri razvoj visoke tehnologije. Ne gre tukaj samo za negativne posledice. Hitri pretok podatkov in sposobnost njihovega obdelovanja, ki ju zagotavljajo

računalniški algoritmi, je v veliko pomoč raziskavam na medicinskem in znanstvenem področju.

Ne gre torej za vrednostno ocenjevanje, prej za preprosto ugotovitev o radikalnih spremembah, ki se pri tem uvajajo. Ta prehod je zelo očiten prav pri primeru svobode do informiranja – v novinarstvu. Pojem preiskovalnega novinarstva je bil do začetka 21. stoletja skriti vir – Globoko grlo, ki je novinarjema – Bernsteinu in Woodwardu – predajal skrivne informacije o ozadju dogajanja v hotelu Watergate. Potem pa se je z internetom zgodil prelom. Skupina računalniških »nerdov« je prestregla neverjetno količino zaupnih podatkov in jih preprosto ... objavila na spletu. In nastal je wikileaks. Ker je obdelovanje teh dokumentov kompleksno, je za navadne uporabnike še vedno nujno »posredovanje« novinarjev, ki zbirajo in preučujejo dokumente ter objavljajo zgodbe. Revolucionarna novost pa je ta, da so podatki dostopni javnosti. Vsakdo lahko prosto dostopa do wikileaksa, medtem ko je Globoko grlo svoje informacije (zaradi omejenosti sredstev za širjenje informacij) delilo samo z Bernsteinom in Woodwardom.

Simbolno, a pomenljivo. Svoboda izražanja in svoboda do informiranosti, ki puščata svoj prostor prostemu toku informacij.

**Z RUTO
OKOLI SRCA**

STANKA ČUK

 Dobrosrčna panda

**„MLADINA NIMA VOLJE, ČE JI NE DAŠ
MOŽNOSTI, DA BI JO IMELA. PRIBLIŽATI SE JI
MORAŠ V PRAVEM TRENUTKU.“**

Stanko Čuk je življenje veliko izučilo. Po vsakem padcu se je spet postavila na noge in vztrajno premagovala ovire. Po smrti sina z downovim sindromom v prometni nesreči so prijatelji njemu v spomin ustanovili sklad, ki nosi njegovo ime – Sklad Mitja Čuk. Začetki so bili težki in zelo naivni, a je vloženi trud obrodil sadove, saj so pravkar praznovali tridesetletnico delovanja. Stanka Čuk me je sprejela na svojem domu in iskreno odgovarjala na vprašanja o skladu, svojem študiju, poklicni poti in še o marsičem, vse skupaj pa začinila s svojim mnenjem in z osebnimi izkušnjami.

Kako bi se predstavili s tremi dobrimi lastnostmi?

Marljiva, iskrena in delovna.

Kje najdete moč oziroma oporo v najtežjih preizkušnjah?

Z možem se dobro razumem. Vse stiske rešim z osebnim razgovorom in se tako izkopljem iz težav.

Vaša najljubša sprostitiv?

Klasična glasba in branje knjig.

Katera je vaša hrana za dušo?

Dobra družba prijateljev, prijetno kramljanje in sprehodi.

Preidimo k vašemu poslanstvu. Danes je težko najti koga na Tržaškem, ki ne bi poznal Sklada Mitja Čuk, ker je ta ustanova že dobro zakoreninjena pri nas. Kakšni pa so bili začetki?

Bili so zelo težavni in negotovi, ker smo si zadali cilj, da ustvarimo nekaj, kar takrat še ni obstajalo. Začeli smo s finančno podporo spremljevalcev otrok s posebnimi potrebami v šoli, ker po zaprtju posebnih šol ni bilo poskrbljeno za integracijo v navadne šole. Denarja ni bilo oziroma je prišel zelo pozno in bi potemtakem ti otroci morali ostati doma. Najprej smo začeli nabirati sredstva, da bi jim nudili nujno spremstvo, ki bi jim omogočilo navaden začetek šolskega leta. Takrat še nismo imeli sedeža in smo imeli seje v kavarnah. Prosili so nas tudi, če bi nudili lekcije kot pomoč šolskemu delu, ki bi bile finančno sprejemljive. Še danes računamo samo toliko, da krijemo stroške. Nato smo začeli z izpopolnjevalnimi tečaji, s svetovalno službo za starše, šolnike in družine (logoped, specialni pedagog, psiholog itd.), po desetih letih delovanja smo odprli dnevni center za odrasle osebe s posebnimi potrebami, čeprav smo imeli na začetku veliko težav s financiranjem. Tako smo prirejali razne dobrodelne pobude, s katerimi smo uspeli delno kriti stroške. Eden izmed ciljev je bil sedež. Takrat je nek mlad par na Opčinah podedoval hišo in jo dal na prodaj po ugodni ceni, tako smo jo kupili odborniki in se veliko zadržali.

“Mladim predstavimo osebe s posebnimi potrebami na pravilen, ljubeč način, saj so občutki in čustva enaki, le obnašanje je drugačno.”

Počasi smo jo odplačali z delnimi prispevki dežele in pokrajine ter jo obnovili. Tam je sedaj naš upravni sedež in sedež večine dejavnosti.

Vaše delo temelji predvsem na ozaveščanju čuta solidarnosti in empatije. Kako je s tem čutom danes, kako pa je bilo nekoč?

Solidarnost je bila nekoč bolj pristna – imeli smo manj, a smo se bolj žrtvovali. Danes pa sloni vse bolj na materialnem. Ko sem bila pri skavtih, sem bila zadolžena, da sem vsak teden raznašala Katoliški glas po hišah neboglimim ljudem, ki niso mogli ven. Ob nedeljah smo šli delat družbo starejšim in bolnim, zastoj pa smo varovali tudi otroke, katerih starši so bili v službi. Danes smo vsi bolj samosvoji, nismo več tako družabni. Verjetno je kriva tudi tehnologija, ki nas odvrča od tega, da se družimo. Spomnim se filozofskih debat, kako sem se kregala z nevernimi o obstoju Boga. Veliko smo razmišljali tudi o smislu življenja, dela, izbirah po višji šoli. Spomnim se, kako smo z višješolci hodili na sprehode ob nedeljah in je vsakič drugi moral izbrati temo za debato, na katero se je moral dobro pripraviti. Vsi smo bili obremenjeni s tehničnimi odgovori, kar nam je pomagalo tako pri bogatenju filozofije kot slovenskega jezika. Tega danes ni več. Tudi kot ravnateljica sem opazila, da so medsebojna druženja redka. V marsikateri družini se malo pogovarjajo, zato so otroci čustveno utesnjeni in ne znajo kako se razbremeniti, komu zaupati svoje misli.

Kako je Sklad v skoraj štirih desetletjih delovanja ovrednotil življenje in dostojanstvo ranljivih in šibkejših ljudi?

To težko preverjam. Vem, da smo marsikomu pomagali – ne samo materialno, tudi psihološko. Preko socialno službe smo odkrili gojence, ki so bili sami doma in smo jih potem vključili v naš center. Preko nabiralnih akcij hrane smo ugotovili, da je še vedno veliko lakote. Opazili smo, da so nekatere družine, ki prihajajo od daleč, zelo neobgljene, ker nimajo ob sebi sorodnikov ali staršev, ki bi jim lahko pomagali. Povezali smo se z družbo, ki skrbi za rejništvo in usmerili starejše gospe v pokoju k tem družinam za varstvo otrok, ko so starši v službi. Večkrat imamo nabiralne akcije oblačil in hrane, saj so se prošnje začele množiti in skušamo ugoditi vsem. Pomagali smo tudi varnim hišam v Ljubljani in otrokom brez staršev. Našim gojencem pa nudimo možnost, da se primerno vključijo v družbo in prostor, v katerem delujemo. Delamo na športnem in kulturnem področju, ki smo ju prilagodili njihovim sposobnostim. Zelo je uspešna tako dramska kot športna dejavnost.

Staršem otrok s posebnimi potrebami ni nikoli lahko, ker večkrat iščejo pomoč in trkajo po zaprtih vratih, še posebej, ko se starajo. Kako se jim lahko dejansko pomaga, katere pa so vaše sanje na tem področju?

Usmerimo jih na urade, kjer jim lahko pomagajo tako s strokovnjaki kot z denarno podporo. Starši so v skrbeh in se sprašujejo, kaj bo z njihovim otrokom s posebnimi potrebami, ko njih ne bo več. Leta 2016 je bil odobren zakon Dupo di noi – Za nami, ki pravi, da lahko starši preko uradne poti (odvetnikov in notarjev) zapustijo imetje otroku s posebnimi potrebami, ki ga sicer ne more sam upravljati, a mu uradna ustanova zagotovi varen dom, da lahko preživi brez staršev. V ta namen smo zgradili veliko stavbo na Repentabski cesti, v kateri imamo zaenkrat azilante, ker smo se zelo zadolžili. Nato bomo z občino in družbami, ki skrbijo za otroke s posebnimi potrebami, organizirali prostore, v katerih bi lahko domovale te osebe, ki ostanejo same. To zahteva specialistično osebje in velik finančni zalogaj. Ker se naši gojenci starajo, je potreba zelo pereča in delamo resno na tem.

Zasledila sem, da ste zaključili študij specialne pedagogike v Ljubljani. Bi nam razložili, kaj je to in v kolikšni meri vam je izobrazba pomagala pri delu s šibkejšimi?

Študij specialne pedagogike v Jugoslaviji je bil razdeljen na dve stopnji. Po prvih dveh letih si pridobil izobrazbo za poučevanje na nižji stopnji šol s posebnimi programi (za govorno, fizično in psihično motene otroke), nadaljnji dve leti pa je trajala še specializacija za težko prizadete,

ki so potrebovali posebne programe, poseben material in smo morali načrtovati njihov prosti čas ter domovanje v zavodih. Ko so postali odrasli, so živeli sami v stanovanjski skupnosti in bili usmerjeni v delovne centre. Takrat so tovarne v Jugoslaviji vzele v službo osebe s posebnimi potrebami in jim prilagodile delovne pogoje glede na težavnost. Ti posamezniki so bili veseli, ker so prišli do minimalne avtonomije, tako finančne kot življenjske. Študij nas je dobro pripravil na službo. Težavo sem imela pri nostrifikaciji študija v Italiji, kjer sem morala polagati izpite zadnjega letnika pedagogike in napisati tezo. Tukaj je bilo veliko teorije, v Jugoslaviji pa so ti nudili tudi instrumente in prakso. Študij mi je zelo pomagal pri delu. Najprej sem bila vzgojiteljica, nato učiteljica, učiteljica otrok s posebnimi potrebami, pomočnica ravnateljice in na koncu ravnateljica.

Skład veliko sodeluje s šolami. Kako vam uspe približati tako občutljivo temo ranljivih oseb, ki so vam zaupane, otrokom in odrasčajoči mladini?

Otrokom se predstavimo z razumljivimi dejavnostmi in jih povabimo na poučne pobude, kot je npr. FestInvalOp. Tam se prepričajo, kako se z dobro voljo in vajo lahko vse naučimo in je zanje dobra motivacija. Proseška šola pa je v svoj program vključila naš košarkarski turnir, tako da so tudi oni del skupnosti. Mladim predstavimo osebe s posebnimi potrebami na pravilen, ljubeč način, saj so občutki in čustva enaki, le obnašanje je drugačno.

Mladina in solidarnost: je to posrečen binom?

Mislím, da ja. Če jim na pravilen način razložiš, kaj želiš, so zelo kreativni, radodarni in občutljivi. Včasih smo odrasli do njih nestrpni – želeli bi takoj odgovor, ki ga mogoče v tistem trenutku nimajo in tako se sodelovanje izjalovi. Oni pa so v razvojnem obdobju, ki je izredno bogato z idejami – če jim daš možnost, so zelo dragoceni. To je prišlo na dan v našem projektu Mladi za (s)klad. Mladina nima volje, če ji ne daš možnosti, da bi jo imela. Približati

VELKOMMEN NA NORVEŠKEM

Teatralna vidra

PO KRATKEM ISKANJU JE PADLA ODLOČITEV. Letos poleti naredim nekaj popolnoma drugačnega, novega, še nikoli preizkušenega: prostovoljsko delo na Norveškem, na otoku Andoya, ki leži 300 km severno od severnega tečajnika in kjer poletne temperature ne segajo nad 15 °C. Zakaj prav poleti in zakaj prav na sever se bo morda spraševala večina ljudi, ko imamo mi tukaj tako lepe tople dni in se lahko končno spet kopamo v morju? Želja po novih spoznanjih in srečanjih (srečanja so bila predvsem z ovci, ki se lahko v poletnih mesecih kar tako sprehajajo po celotnem otoku :D), dogodivščinah, neskončnih dnevih (ker tukaj sonce poleti ne zaide), po svežem zraku (predvsem za moje pasje spremstvo), ... Poletela in popeljala sem s psičko vse do mesta Andoy, kjer nas je nestrpno pričakoval naš gostitelj, Uwe. Po hitrem prehodu po mestu smo vstopili v kombi in štartali ponovno na pot in zrla sem skozi šipo polna novih občutkov v popolnoma drugačno pokrajino, ki se je šele sedaj prebujala iz zimskega spanja (in to, podčrtam, meseca junija). Morali smo pohiteti, ker so tukaj razdalje med mesti (pri nas bolj pojmovana kot vasi) kar precej velike in ker nas je v novem domu nestrpno čakalo 17 lačnih gobcev. Ja, ja prav ste prebrali ... gobcev ... odločila sem se, da bom prostovoljka v husky farmi. Delo tukaj je bilo kar raznovrstno in jaz sem tja

doletela prav takrat, ko je bilo potrebno kar nekaj izvidniških mišic oziroma popravljati smo morali pokvarjene pasje hišice zaradi hude zime in zaradi dolgočasnja njenih prebivalcev in zgraditi smo morali lesene brvi, ki so služile temu, da bi naše noge ne izginile v blatu. Pripravljati smo morali tudi drva in sušili posebno vrsto alg, da bi lahko v hiši lepo zakurili (kot za nalašč so ob mojem obisku temperature segale tudi pod ničlo in snežna odeja je pokrila pokrajno). Ena najpomembnejših nalog pa je bilo seveda hranjenje in čiščenje prostornih kletk, kjer so lahko psi cel dan spuščeni tekali naokoli (kar ni samoumevno, saj so psi v nekaterih farmah stalno zavezani). Le med hranjenjem, ki je potekalo dvakrat dnevno, jih je bilo potrebno privezati, saj bi drugače lahko prišlo do prepirov. Tudi samo pripravljanje pasje hrane je zahtevalo kar nakaj časa: meso je bilo potrebno sproti pripravljati in kuhati posebno »guštozno« pasjo mineštro. Kot se pač spodobi, so se nam psi po vsakem obroku zahvalili s posebnim tuljenjem.

Treningi s psi so potekali le, ko so temperature segale pod 15 °C. Za vleko psov smo imeli pripravljen poseben bicikel in scooter in se tako z 1 psom naenkrat podali na pot. Medtem ko je tisti posamezen pes pri vleki užival, so se ostali, ki so morali še malo počakati in potrpeti, prav žalostno oglašali in dirjali gor in dol v kletki. Žal pa

poleti ni mogoče, da bi se s sankami popeljali po divjih norveških planotah, zato pa, ko so k nam na obisk prihajali turisti, so z nami opravljali pohode v naravo. Nadelo smo si poseben pas okoli bokov in ga pripeli na pasjo vrvico. Takrat si lahko na polno izkusil, kakšno moč imajo ti psi: moral si se nasloniti nazaj, da te njihova sila ne bi vrgla na tla.

Seveda je tudi nekaj časa ostajalo za ogled okoliških zanimivosti. Podali smo se na neskončne peščene plaže, ki bi jih lahko primerjali z nekaterimi eksotičnimi kraji, če bi le termometer kazal kakih 30 stopinj več; na najvišje vrhove otoka, ki ne segajo nad 1000 m, in v mesto kitov, Andenes, kjer me je veter tako spomnil na našo burjo. Tudi poti, ki so nas vedno popeljale do zanimivih ciljev, so nam popestrile izlet: srečali smo severne jelene, lose, orle in seveda tudi »en cel otok« ovc. Videla in doživela sem toliko novih stvari, spoznala nove kraje in različno kulturo, zanimive osebe in

uresničila svoje otroške sanje. Naš svet je obdan s toliko lepote in skritimi dogodivščinami, ki komaj čakajo, da jih lahko nekdo odkrije.

SLUŽENJE IZVEN ORGANIZACIJE

 Nasmejana zebra

MED TABOROM V LIGURIJI, POLETI 2017, SEM S SVOJIM KLANOM L'PU P'ČASE VNETO HODILA, SE TUDI ODPOČILA TER SLUŽILA PRI PRIBEŽNIKIH. ZARADI SLUŽENJA MED TABOROM IN VPRAŠANJA KLANOVODIJ, KJE BOMO SLUŽILI NASLEDNJE ŠOLSKO LETO, SE MI JE PORODILO RAZMIŠLJANJE O MOJEM NASLEDNJEM SLUŽENJU.

Prvo leto služenja sem uspešno zaključila v naši organizaciji SZSO v tržaškem krdelu. Bila sem negotova glede odločitve služenja v naslednjem letu: »Služiti v ali izven organizacije! To je vprašanje«. Obe izkušnji sem že imela in čeprav sem izven naše organizacije pri pribežnikih v Liguriji služila le nekaj dni, sem odnesla veliko.

Najprej sem načrtovala služiti samo polovico šolskega leta izven organizacije, a odločila sem se, da vsaj enkrat želim pomagati v novem, nepoznanem okolju, kjer bi pomagala potrebnim popolnoma sama, brez prijateljev. Želela sem si tega novega izziva, ker včasih, ko sem sama v novih okoliščinah, se počutim izgubljen in negotov.

Odločila sem se, da bom služila v ustanovi za mame pribežnice s svojimi otroki. Ustanovo za mame pribežnice, »Casa di Accoglimento La madre«, ureja organizacija Caritas in se nahaja v Trstu, na ulici Santi Martiri 3. Izbrala sem si to ustanovo, ker sem si želela pomagati otrokom in njihovim materam, ki potrebujejo pomoč. Najprej

sem bila v zadregi, ker nisem vedela kako in kje lahko pomagam, a k sreči sem se takoj vključila, saj so me sodelavci usmerili v delo. Včasih pa sem tudi jaz vprašala, če potrebujejo pomoč. Služenje se je odvijalo zvečer; skupaj smo se zmenili za večerne ure, obrazložili so mi, da pred večerjo potrebujejo največ pomoči. Takoj sem opazila, da je pred večerjo kar nekaj kaosa, saj nekatere mame in zaposlene sodelavke pripravljajo večerjo, na otroke pa pazi samo sodelavka in rade volje sem ji pomagala. Skupaj smo se igrali na skrivanje po stanovanju, igrali razne igrice, peli in brali pravljice. Po igri smo vsi skupaj večerjali. Vzdušje ob večerji je bilo najbolj domače in sproščeno, včasih sem pomagala pitati otroke, vsi skupaj smo se kaj pohecali, nasmejali, a mame so tudi kričale na otroke, ko niso želeli pojesti zelenjave. Domače vzdušje je bil zelo prijetno in koristno še posebno za otroke, ki so dalj časa oddaljeni od doma. K sreči imajo otroci poskrbljen dom in vse potrebno za učinkovito rast. Po večerji sem pomagala pospraviti, a večinoma sem skrbela za otroke. Po večerji so se otroci morali umiriti, saj so kmalu morali spat. Pred spanjem so pogledali še nekaj risank, nekaj časa sem jih gledala z njimi, a sem kmalu morala tudi jaz domov spat, čeprav bi najraje ostala gledati risanke z njimi!

Včasih so me nekatere mame zaprosile, naj pazim na njihove otroke, ker imajo druga opravila. Z veseljem sem skrbela za otroke in počutila sem se bolj odgovorno, saj so mi zaupali. Vsem klanovcem priporočam, naj vsaj enkrat služijo izven naše organizacije, ker se lahko veliko novega naučijo in

doživijo, kar jim bo služilo na nadaljnji poti voditelja ali v bodočnosti v vsakdanjem življenju. Tudi to, seveda, kot vsako služenje, pripomore k osebni rasti.

KO SEM VSTOPIL V NOVIAT IN SEM PRVIČ ZASLIŠAL BESEDO „SLUŽENJE“, SEM SE ZGROZIL.

Že spet bom moral opravljati dela, ki jih sovražim. Resnici na ljubo sploh nisem vedel, kaj beseda služenje pomeni. Vedel sem le, da bom moral nekaj mojega dragocenega časa nameniti drugim. Spraševal sem se, če bom sploh uspel najti nekaj dodatnega časa. Nisem se motil. Kot noviciat smo morali popoldne preživeti v nekem domu za pribežnike v Trstu. Določili smo dan in pripravili program. Doma sem izvedel, da sem tisti dan zaseden. Upal sem že, da sem se tako rešil služenja. Vendar ni bilo tako. Ker nisem bil edini, ki takrat nisem mogel, smo določili dva termina. Naneslo je, da sem se znašel na dan drugega termina sam. Služenje sem opravil tako, da sem pregledoval darovane obleke. Ves čas sem se jezil na tiste, ki jih ni bilo. Tako sem najprej nesel obleke v garderobo, eno po eno pregledal in spravil po velikosti. Tudi čevljev je bilo veliko. Po treh neskončnih urah sem končno končal in se čim prej spravil od tam. Še vedno sem se hudoval na ostale in se spraševal, čemu mi bo to služilo.

Naslednje leto sem prestopil v klan in si za služenje izbral vejo izvidnikov in vodnic. To vejo sem izbral zato, ker sem bil zelo navdušen nad svojimi izkušnjami, ko sem bil izvidnik, in sem zato želel svoje navdušenje posredovati drugim in tudi zaradi mojega odpora do veje volčičev in volkuljic. Enkrat tedensko sem pomagal voditeljem pri vodenju sestankov. Skozi leto sem opazoval izvidnike in vodnice. Opazoval sem njihovo obnašanje, sprejemanje novih izzivov ... Ko se je bližal tabor, sem bil verjetno bolj navdušen kot oni sami. Žal pa mi termin tabora ni precej ležal, saj sem bil prost le en teden. Med taborom sem skušal svoje znanje pokazati čim večjemu številu udeležencev, a se žal večina ni veliko naučila. Menim, da jih ni veliko, ki bi jih zanimalo, katero drevo požagati in katero pustiti, da rase, ali pa kako in kje užagati, celo razni triki za hitrejšo kurjavo ognja jih niso navdušili. To odkritje me je razžalostilo.

Lani sem upal, da bom lahko nadaljeval pri izvidnikih, a me je klanovodja dodelil veji volčičev in volkuljic. Na začetku sem bil precej jezen nanj, sedaj pa sem skoraj hvaležen, saj sem se imel zelo

lepo. Ker sem vstopil v veliko skavtsko družino pri izvidnikih, nisem imel najmanjšega pojma, kakšen je sploh program v tej veji. Kmalu sem spoznal, da so življenjske lekcije skrite v igri, v zgodbi ali v ročnem delu. Tudi letos sem tabor pričakoval z navdušenjem, saj je bil moj prvi tabor volčičev. Voditelj, nekateri klanovci ter kuharica smo se odpravili na taborni prostor dva dni prej. V dveh dneh smo postavili celoten taborni prostor, od kuhinje, stranišča, pagode, do kopališča ter pripravili jambor. Le-tega smo postavili z volčiči. Vodstvo se je dobro ujelo, kar je bilo videti v uživetosti in veselju otrok. Čeprav je bilo za otroke veliko fizičnega napora, ni skoraj nihče tarnal.

Po treh letih služenja sem razumel, da je vsaka malenkost važna in da ti vsako dejanje nekaj da

in te tudi nekaj nauči. Na začetku sem bil precej nasproten, a se je to nasprotje po treh letih obrnilo skoraj na veselje. Vedno raje sem hodil na sestanke, saj sem se tam, posebej pri veji VV, vedno nasmejal. Naučil sem se, kako se mora voditelj obnašati, ko je z volčiči oziroma z izvidniki. Tudi pristop je seveda drugačen: pri volčičih bolj igriv, pri izvidnikih bolj strog. Zavedal sem se, da naša osebnost raste ne le s skavtskim življenjem, temveč tudi s služenjem, saj lahko med le-tem veliko odnesemo od izkušenj. Izkušnje pa so tiste, ki nas največ naučijo, saj kot pravi slovenski pregovor: "Osel ne gre dvakrat na led".

SLUŽENJE V VEJI IV

 Dobrosrčna sova

SLUŽENJE ZNOTRAJ ORGANIZACIJE JE ZELO POZITIVNO. PRVIČ, KER TAKO ZAČENJAŠ RAZUMETI, KAKO SPLOH DELUJE ORGANIZACIJA, IN DRUGIČ, KER JE VSEM ŽE ZNANO, ENA ROKA VEČ NIKOLI NE ŠKODI.

Služenje v naši četi ne pobere veliko časa, saj so sestanki čete enkrat ali dvakrat mesečno in jih večinoma pripravijo voditelji. Naša naloga pa je ta, da aktivno sodelujemo in priskočimo na pomoč, ko nas vprašajo, če lahko tudi mi kaj naredimo. Po navadi je naše delo zelo enostavno, pripravimo igre ali, če nam voditelji zaupajo to nalogo, vodimo tudi kako delavnico. Največ dela, ki ga imamo kot klanovci, je organizacija tabora. Voditelji nas takrat vprašajo, če jim lahko nudimo večjo pomoč, a to ni tako zahtevno, kot se lahko zdi, ker lahko vedno šteujemo na pomoč in na večjo izkušnjo voditeljev, če naletimo na kako težavo. Ko nekaj pripravimo za tabor, voditelj pregleda naše delo, in če je kaj narobe, si vzame čas, da nam pove, kaj smo zgrešili in kako lahko to popravimo.

Iz mojih izkušenj, in verjetno tudi drugi lahko to potrdijo, je verjetno najtežje biti vedno prisoten na vseh sestankih in prenočevanjih. Občasno se urniki prenočevanj klana ali katerekoli druge izvenšolske dejavnosti krijejo s sestanki. Na nas sloni odločitev, čemu dajemo prednost. Na žalost, ko sem jaz služila pri izvidnikih, sem delala, tako da

sem res bila redkokdaj prisotna in se to tudi opazi, ker nisem poznala vseh izvidnikov in vodnic, poleg tega tudi nisem vedela, kaj so se zmenili in delali na sestankih. Za to mi je bilo res žal, ker leta v veji IV sploh nisem imela za služenje, kajti sama sem razumela, da služenje v popolnosti izpolnjujemo takrat, ko smo vedno prisotni. Verjamem pa, da je bila kasneje moja roka na taboru zelo dobrodošla.

Vedno me bo veselilo, kako so otroci srečni, ko se na prenočevanjih, sestankih in taborih navdušeno družijo med sabo. To, da se otroci z veseljem pridružijo dejavnostim in zaupajo voditeljem svojo prisotnost, je zame veliko zadoščenje.

Verjetno sem se odločila, da bi služila v četi, ker s svojo prisotnostjo lahko pomagam voditeljem, toda sem z leti bližje izvidnikom in vodnicam. To je po mojem mnenju zelo pozitivno, ker se tako z njimi bolj sproščeno pogovarjamo. Drugi razlog za to služenje so nepozabne izkušnje iz časov, ko sem bila sama v četi, in dragoceni spomini, ki jih še danes nosim v svojem srcu. Zato si tudi sama želim, da bi tudi jaz kot klanovka pripomogla k temu, da današnji izvidniki in vodnice doživijo to, kar sem imela možnost doživeti sama.

SKAVTSKA VIKIPEDIJA

INGVER ALI
KAKO REŠITI VSE TEŽAVE

Zgovorna vidra

GINGER (SLOV. INGVER, ITAL. ZENZERO) NI LE (ANGLEŠKO) IME ZA RDEČELASCE ALI ZA BREZALKOHOLO NO KISLO PIJAČO: JE TUDI INDIJSKA RASTLINA, KATERE KORENIKA IMA ŠTEVILNE ZDRAVILNE UČINKE.

Deluje proti vnetjem, bolečinam, bakterijam, kot antioksidant, pomaga pri prebavi. Je poln mineralov (natrij, kalij, kalcij, železo, magnezij) in vitamin (A, C, D, B6 in B12). Lahko jo uporabljamo na sto načinov, a vam jih bom razkrila le nekaj.

Najbolj preprosta uporaba je ingverjev čaj. Nekaj rezin 5 minut kuhamo v pol litra vode, nato ohladimo. Število rezin je seveda odvisno od osebe do osebe, saj ima ingver pikanten okus, ki ni vsem všeč. Čaj pomaga pri prebavnih težavah (driska, slabost), pri prehladu in bolečem grlu. Če smo z rezinami pretiravali in je okus preveč pikanten, lahko čaj redčimo z drugo vodo, lahko pa tudi naredimo inhalacijo. Z velikim številom rezin je namreč ingverjev vonj tako močan, da ga lahko vdihujemo, a le če je voda vroča. Tak način uživanja ingverja je idealen za prehlade in pomaga tudi proti glavobolom. S tako pripravljeno tekočino navlažimo brisačo in položimo na boleče sklepe

(tudi v primeru artritisa), čelo (proti glavobolu) ali trebuh (proti menstrualnim krčem).

Same surove rezine se lahko uporabljajo v primeru pikov komarjev in blažjih pikov drugih žuželk ter v primeru blagih opeklin. Tanko rezino položimo na zainteresirano mesto ter prekrijemo z gazo. Koreniko, če je sveža, lahko ribamo. Starejšo ali slabše ohranjeno težje ribamo, saj se je že omehčala, zato jo takrat raje zrežemo. Zribano korenino lahko položimo na pike žuželk ali na opekline ter prekrijemo z gazo, lahko pa preprosto sveže pojemo za splošno krepitev in vzdrževanje dobrega imunskega sistema. Najbolj paše ob popečeni rezini piščanca, v rižoti ali pa v solati.

Skratka je ingver super živilo, ki pomaga pri premagovanju raznoraznih težav. Raziskave kažejo, da pomaga tudi pri hujšanju, preprečevanju srčno-žilnih bolezni in vzdrževanju pravega nivoja glukoze v krvi, kar pripomore k preprečevanju sladkorne bolezni. Če ga hranimo v hladilniku, lahko zdrži tudi 1 do 2 meseca, v vaših skrinjah pa bo zdržal gotovo cel tabor, če ga ne boste prej porabili!

KAKO SKUHATI
DOBREGA VODNIKA?

Praktični Galeb

POJDI K SVOJI NONI IN VPRAŠAJ NJO, NAJ TI POKAŽE KAKO. IN OBIČAJNO, KO JO VPRAŠAŠ "MA NONA, KOLIKO TOČNO? KOLIKO GRAMOV?", ODGOVOR JE VEDNO: „NA OKO!“

Bojim pa se, da v zamejstvu ne obstaja nobena nona, katere specialiteta je kuhanje vodnikov, tako da bo mogoče vendarle treba napisati kakšen recept za to ... Potrebujemo:

ZNANJE 1 skavtski priročnik, 1 priprava novincev, 1 kmečka pamet

„Kolikor znaš, toliko veljaš!“ Če vodnik ne pozna skavtskih osnov, bo težko vodil vod skozi vse težave, ki jih skavtsko leto in tabor prinese s seboj, težko bo pridobil spoštovanje in zaupanje voda, težko argumentiral posamezne odločitve.

ZAUPANJE 10 voditeljev, ki si upajo izročiti današnjim volčičem, izvidnikom, roverjem sekire, žage ...

Vodnik mora biti vreden zaupanja, saj drugače voditelji ne morejo speljati zastavljenih ciljev in mora znati zaupati podvodniku, ki ob njegovi odsotnosti prevzame vajeti voda, in posameznim članom voda, da bo vsak po svojih najboljših močeh delal za skupni cilj.

ZGLED ½ Močnega Bobra

Vodnik naj se trudi po svojih najboljših močeh živeti po 10 skavtskih zakonih in to vsak trenutek svojega življenja. Naj se trudi pomagati drugim, s svojimi dejanji živeti svojo skavtsko izbiro.

SPOŠTOVANJE vsi stiski rok, ko si na skavtski maši izrekamo „Mir s tabo!“

Vodnik naj spoštuje samega sebe, sočloveka, zakone in pravila, naravo, imovino. Na spoštovanju sloni dobro delujoča skupnost, srečna skupnost. Če bo vodnik spoštoval svoje člane voda in jih učil spoštovanja, bodo tudi oni spoštovali njega, voditelje in druge sestre in brate skavte.

ODGOVORNOST nočne straže vseh dni tabora, ki varujejo taborni prostor

Ko sprejmeš funkcijo vodnika, sprejmeš veliko odgovornost. Naenkrat ne odgovarjaš samo zase, biti moraš pripravljen odgovarjati za stvari, ki jih naredijo še vsi drugi člani tvojega voda. Prav tako, ko se odločaš o stvareh, bodo posledice tvojih odločitev padle na še vse druge skavte, ki sestavljajo tvoj vod.

DELAVNOST predpasnik kuharice Mut, ki „nam peče krokodila, vmes pa poha kačja krila“

Vodnik se ne boji dela, se mu ne izogiba, ne nadzoruje od daleč, ne išče izgovorov za svojo lenobo. Dober vodnik je prvi, ki se loti dela, in zadnji, ki odide od dela, ko preveri, da je vse dobro opravljeno. Saj kot pravi A. Smolar: Je treba delat, če hočeš kaj postat, je treba delat, če hočeš karkoli znat ... je treba delat, z lufta padlo n'č ne bo ...

ORGANIZIRANOST skrinja voda Pand, orodje Modrasov, zvezek voda Sov v časih Prebrisane sove

Kakor Bog ni ustvaril Zemlje v enem dnevu, tako se mora vsak vodnik zavedati, da ne more pripraviti sestanka 10 min pred začetkom. Sestanke je treba

načrtovati! Treba je pomisliti: kateri je glavni cilj sestanka, katera bo vsebina, potrebujemo kakšne potrebščine? Treba je obvestiti druge člane voda, voditelje, starše o kakšni spremembi? Pri tem pa je dobro biti čim bolj realistični! Postavljati si cilje, ki so dosegljivi.

ANGAŽIRANOST 3 smrkčeve hišice, take kot je bila tista v Žirovnici pri Žireh pod jamborom

Če si angažiran in stvari delaš s celim srcem, je dosežen cilj neizmerno lepši in ti da veliko več zadoščenja.

NAVDUŠENOST Kabaretski srnjak in Zavzeti lisjak, ko igrata in pojeta Bambo, Sončna puma, ko vodi T. O.

Navdušenost ima neverjetno čarobno moč in ko jo zmoreš najti v sebi, nenadoma dobiš več energije, veselja, dobre volje, lažje se lotiš tudi najbolj sitnega dela. Opozorilo: izredno kužna, drugi člani voda se hitro nalezejo!

Ko najdemo vse sestavine (obveščam, da so porazdeljene tako po tržaškem kot po goriškem ozemlju), jih dobro premešamo in vlijemo v izvidniški krog, tisti neoprani, ki je pravkar prišel iz štirinajstdnevnega tabora in ki sam stoji pokonci. Damo ga za 8 ur v dobro zaprt šotor, ki stoji pod največjim soncem, in ga potem pohladimo v ledenomrzli Soči. Ko je vodnik spečen in ohlajen, ga še:

začnimo s kančkom norosti;

v levi žep mu damo britvico, ki je zmožna razdeliti katerokoli delo na toliko delov, kot je ljudi v vodu, a različnih velikosti, glede na zmožnosti posameznika;

na glavo klobuk, ki ga obrani vseh nalivov negativne energije, destruktivnosti, hudobij;

na levo roko uro znamke Raztezičas, ki ima posebno zmožnost, da ko je v šoli, pri športu, v pevskem zboru ... preveč obveznosti, raztegne čas in mu tako omogoči biti dober vodnik;

nazadnje pa mu natakne še Očala talentov okrašena z rožicami, samorogi in mavricami, ki zmorejo prodreti v dno posameznika do najgloblje Dvorane duše in tam bo vodnik našel talente vsakega posameznika, ki sestavljajo njegov vod.

Dobro delo in dober tek na življenjskem maratonu: Kako postati dober vodnik / dober voditelj / dober starš ...

OSEBNA SPECIALIZACIJA "GLASBENIK"

Prebrisana sova

PRIREDBA OČENAŠA JE NASTALA V SKLOPU
TININE OSEBNE SPECIALIZACIJE, T. I. GLASBENIK,
V SKAVTSKEM LETU 2017/18. Tina si je za doseg
specializacije zadala sledeče cilje:

- pripraviti pesmarico za zimovanje višjega voda (januar 2018),

- uvesti in naučiti goriško četo pesmi Življenje v Tebi in Pesem obljube,

- pripraviti pesmarico za tabor IV 2018,

- uglasbiti molitev.

Poleg tega je igrala na kitaro na vseh skavtskih dejavnostih.

Za nasvete in napotke ji je pomagala mentorica Lucija Tavčar. Tina je svojo priredbo Očenaša prvič zapela v žužemberski cerkvi na taboru IV 2018. V naslednjih dneh je naučila pesem vse taboreče, ki so jo zapeli pri maši za dan obiskov.

Oče naš

prir. Tina Balta

O - če naš - ki si vse be - sih po - sve - če - no bo - di tvo - je i - me

pri - di knam tvo - je kra - lje - stvo zgo - di - se tvo - ja vo - lja

ka - kor vse be - sih ta - ko na ze - mlji daj nam da - nes

naš vsak dan ji kruh in od - pus - ti nam na - še dol - ge ka - kor tudi mi

od - puš - ča - mo svo - jim dol - žni - kom in ne vje - lji nas vsku - šnjavo

tem - več re - ši nas hu - de - ga A - men.

O ZGODOVINI SKAVTIZMA

VOD PAND 2017/2018

Sončna panda, Pravljična panda,
Vodilna panda, Nataša Močnik,
Ksenija Štekar, Lejla Cunja,
Jasmina Possega

VODITELJI SO NAM V LANSKEM SKAVTSKEM
LETU DALI MISIJO, NAPISATI ČLANEK O
ZGODOVINI ZAMEJSKEGA, SLOVENSKEGA IN
ITALIJANSKEGA SKAVTIZMA. V POMOČ SO NAM
PRISKOČILI RAZNI SKAVTI, KI SO ODGOVARJALI NA
NAŠA VPRAŠANJA. ŠLE SMO TUDI NA UL. RISORTA,
KJER SMO ČRPALI NEKAJ FOTOGRAFSKIH VIROV.
SPECIALIZACIJO VODA SMO USPEŠNO OPRAVILE.

O slovenskem skavtizmu smo se pogovorili z
Ireno Mrak Merhar (Radovednim kengurjem)

Kdaj in kje so prvič ustanovili skavte?

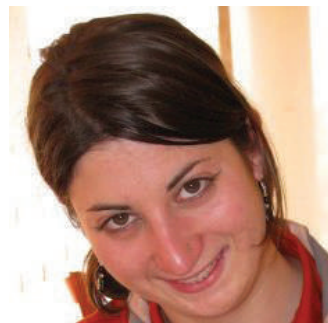
Mladi so se srečevali in preživljali popoldneve v
naravi že pred prvo svetovno vojno, uradno pa so
nastali leta 1922.

Bi znali povedati, kdo je Sivi volk?

Sivi volk je prof. Pavel Kunaver, prva starešina.

**Kaj se je potem zgodilo med drugo svetovno
vojno?**

Skavti niso delovali v tistem času, imovino
so predali rdečemu križu, po vojni pa so nastali
taborniki, Rod modrega vala v zamejstvu, Zveza
tabornikov Slovenije pri nas.

Ljuba Smotlak nam je opisala ustanovitev
skavtinj v Trstu in Gorici.

Kje ste se navdihnile?

Zavedale smo se, da je prav, da tudi dekleta
postanejo skavtinje. Zadolžili so mene ter Vero
Lozej za vodenje skavtinj v Trstu.

Kako ste začele delovati?

Prvo so delovali skavti, ki so imeli od deset do
dvajset let. Prve obljube so potekale v Boljuncu,
vodil jih je župnik Lojze Zupančič.

Zelo sem bila navdušena nad skavtizmom, saj
sem imela možnost pomagati drugim in drugi
meni, način vzgoje pri skavtizmu je poseben,
življenje v naravi pa pomembno.

Deklice so se v Boljuncu srečevale v majhni
leseni baraki, kjer je bila sobica. To so lepo
preuredile, zašile so zavese ter dodale prtljago na dolgo
leseno mizo. Na sestankih so molile, študirale ter
urile praktično znanje za tabor. Še danes, kjerkoli se
srečamo, rade obujamo spomine. Bila sem Akela in
ko smo želele poklicati deklice v zbor, smo zapele
pesmico.

Prvi dekleški tabor (1960) se je vršil pri Ukvah v Ukovski dolini, takrat se je na tabor podala Vera Lozej s svojo skupinico skavtinj. Travnik je stal nasproti gostilne. Na istem travniku so pred njimi taborili fantje. Vera mi je govorila, da je bil tabor poln podgan, punce pa so rade tekale za njimi.

Leto kasneje smo punce taborile takoj za fanti, one pa so imele posebnost; spale so v šotorih z dvojno streho, ne pa kot fantje, ki so imeli samo eno streho in niti talne. Spali so na travi, če pa je deževalo, je ta bila mokra, seveda. Mi pa smo imele lepe šotore, gospod Prešeren je rekel, da dekleta morajo imeti suho bivanje in je imel prav. Imele smo vojaške prišite odeje, »štrmace«, žimnice in blazine, tako da je bila kot soba in smo zanjo skrbele lepo kot za tisto doma. Eno noč smo imeli slabo vreme, hudo neurje. V šotoru, kjer sva spali voditeljici, Vera in jaz, je tekla voda skozi šotor kot reka in bližnjo cesto je razsulo tako, da je bil promet ustavljen. Dobro, da pri nas ni bilo hujšega,

drugače bi nas kar odneslo. Šotori so zdržali, potok je prekipel iz svoje struge.

Taborile smo tudi na Koroškem, saj je na slovenskem ozemlju bila Jugoslavija.

Franc Mozetič (Stari jastrebi)

Kako ste prišli v stik s skavti?

Navdušil sem se nad skavtstvom, ko mi je sestra podarila Bi-Pi-jevo knjigo Skavt. Prvi tabor, ki sem se ga udeležil, je potekal na Ogrski planini, fantje in dekleta smo bili ločeni, taborna oprema je bila skromna, sredstev je bilo malo. Življenje v naravi, v družbi ter tabor so velike dogodivščine.

Imel sem možnost udeležiti se svetovnega Jamboreeja v Grčiji. Kraj je relativno blizu, avtobusni prevoz pa je bil velik strošek. Lojze Zupančič nam je priskrbel denar, potovali smo dva dni. Kar pa mi ni bilo všeč, je to, da niso vsi vodi imeli možnosti udeležitve. Vodstvo se je takrat

odločilo, kdo gre in kdo ne na tabor. Ko smo pršli do Maratonskega polja, se je avtobus pokvaril, prijazni Grki pa so nas s svojimi prevoznimi sredstvi peljali do tabornega prostora. Ker smo bili še daleč od prostora, smo prespali v vojašnici.

Najlepša dogodivščina:

Jamboree, taborjenje v Innsbrucku z avstrijskimi skavti, evharistični svetovni kongres v Münchnu, kjer smo dokazali, da je skavtizem svetovna organizacija.

TOPLA ČOKOLADA ZA HLADNE DNI

 Zgovorna vidra

Potrebujemo:

150 g čokolade (po želji, bela ali mlečna)

50 g sladkorja

70 g koruznega škroba (it. maizena)

NAREDIMO PRAŠEK ČISTE SREČE, DOMA NAREJEN CIOBAR.

Sestavine damo v sekljalnik in to je to! Če nimamo sekljalnika, lahko čokolado zribamo ali razrežemo na zelo drobne koščke in zmešamo z ostalim.

Hranimo v lončku s pokrovčkom.

Ko nas bo zeblo in si bomo zaželeli tople čokolade, zmešamo 3-4 žličke praška v 200 ml mleka, lonček postavimo na ogenj in mešamo, dokler ne dosežemo zelene gostote.

Uživajte v hladnih dneh!

IGRICA ZA PAMETNE GLAVICE

DOLOČI NADPOMENKO. OSTALI MORAJO V SEDMIH SEKUNDAH POVEDATI 3 PODPOMENKE.

Kaj so nad- in podpomenke? Npr.

Živali (nadpomenka): pes, raca, tiger so podpomenke.

Lahko pa rečeš „živali na kmetiji“: sem tiger ne spada. Če pa rečeš „živali s štirimi nogami“, raca ne spada.

Primeri nadpomenk: barve, prevozna sredstva, pohištvo, evropske države, ...

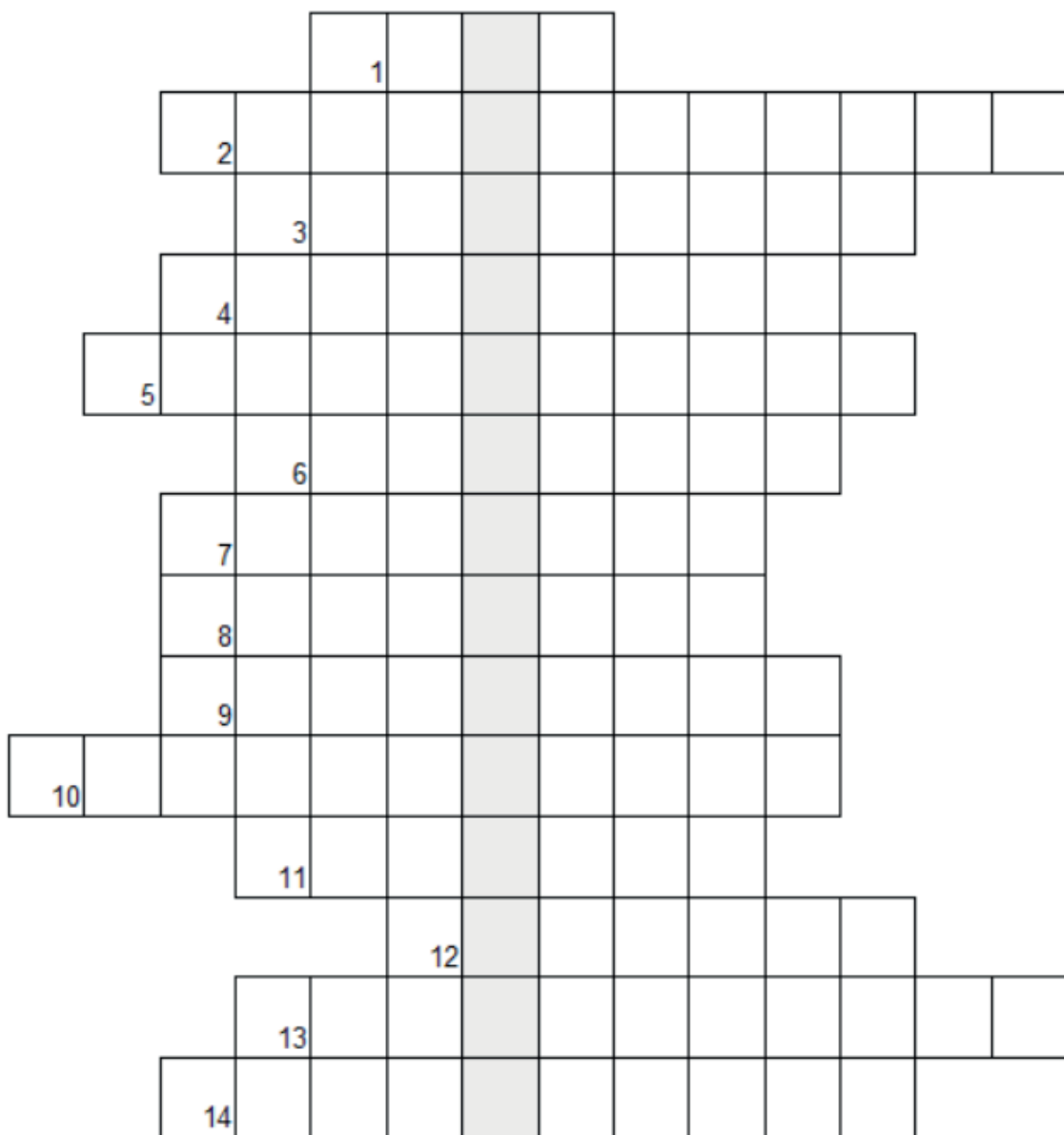
KRIŽANKA

GOSPODINJSKI APARATI

REŠI KRIŽANKO IN UGOTOVI, S KATERIM STROJEM JE MAMA NAJBOLJ ZADOVOLJNA!

- 1 - nad štedilnikom visi
- 2 - za hitro segrevanje hrane
- 3 - z njim lažje stisnemo sok pomaranče in limone
- 4 - uporabljamo ga, ko je zrak preveč suh
- 5 - v njem hranimo zamrznjeno hrano

- 6 - hvaležni smo mu, da obleke niso zmečkane
- 7 - za hitro čiščenje prahu
- 8 - pomaga nam pri določanju količin
- 9 - v njem hranimo večino sveže hrane
- 10 - hvaležni smo mu, da so obleke vedno čiste
- 11 - za lažje kuhanje v olju
- 12 - z njim hitreje zavremo vodo
- 13 - z njo režejo slanino
- 14 - aparat v prejšnjem receptu

KVIZ

Na razglednico bom napisal:
Topli pozdravi iz počitnic!
R) Tople pozdrave s počitnic!
Tople pozdrave iz počitnic!

Jakec je včeraj bil prvič
D) v vrtcu.
v vrtec.
v vrcu.

Lakota je najboljši
prijatelj.
gospodar.
E) kuhar.

Mama me je prosila, naj
Č) pomijem posodo.
umijem posodo.
operem posodo.

Oče je celo jutro žagal
drvo.

A) drva.
drvi.

Smeti ne
metat v školjko.
meči v školjko.
R) meci v školjko.

Prosim, da
potrdite prisotnost.
O) potrdite prisotnost.
rečeste, če ste ali vas ni.

Miha se ves dan igra na
kompjuterju.
Ž) računalniku.
računalnik.

„Koliko vas je bilo danes na sestanku?“
Nas je blo štiri.
Bili smo v šterih.
A) Bili smo štirje.

DOMA NAREJEN PLASTELIN

Zmešaj skodelico soli, dve skodelici moke, dve žlici sončničnega olja in 1 ½ skodelice vode ter kapljico barvila po želji. Če je masa lepljiva, jo malo zmesi na pomokani površini. Plastelin hrani v plastični vrečki ali foliji.

Za svoj prvi plen sem izbrala Balooja oz. duhovnost. Odločila sem se, da bom poiskala v molitveniku molitev za lahko noč, da bi jo prebrala na prenočevanju. Na prenočevanje žal nisem

šla, saj sem bila bolna. Upam, da jo bom zmolila na naslednjem prenočevanju.

LOVIMO PLENE

Molitev za lahko noč
Lahko noč, moj Stvarnik.
Moje veke so tako utrujene!
Dan je bil kar dolg.
Veliko reči se je zgodilo.
Kmalu bodo zaspali tudi moji starši.
Pošlji jim lepe sanje.
Prosim te, odpusti nam naše napake in grehe.
Hvala angelom varuhom.
Lahko noč!

(Povzeto po Jezus, moj prijatelj)

STROGO ZAUPNO

 Dobrosrčna panda

Skavtsko ime: intelektualni medved

Sem skavt, ker so me vsakič, ko sem pustil skavte, vedno po določenem času takratni voditelji prišli vabiti k sodelovanju; danes pa, ker verjamem v iste vrednote, ki jih zagovarja skavtizem in sem prepričan, da se s skavtsko metodo da marsikaj narediti.

Najljubša barva: rumena

Najljubša knjiga: Z ognjem in mečem - Henryk Sienkiewicz

Najljubši film: Top Gun

Najlepša tema/orientacija tabora VV: Vitezi okrog mize

Najljubše dežurstvo na taboru: kot mulc nobeno, kot voditelj pa pomoč v kuhinji

Moj moto: pusti se presenetiti

Jed, ki jo najraje ali najpogosteje kuham: testenine z ragu omako

Kje in kdaj si bil izvoljen kot deželni načelnik?

Sv. Ana (Trst), 11. 3. 2018

Prihodnost SZSO je (v)

a) mladih, kar še ne pomeni, da ko si zaključil univerzo, ni zate več mesta v Organizaciji;

b) posredovanju znanja, ki ga imamo v SZSO dovolj, le da ga ne znamo pravilno predstaviti in zato odkrivamo na novo toplo vodo;

c) v življenju vrednot skavtizma, narodne in verske pripadnosti.

Mladi so ... pač mladi. To pa je za nas vse - voditelje, starše, duhovnike - velik izziv, ki pa naredi zadevo zanimivo, povrhu pa se še ne dolgočasiš. Si predstavljate, kaj bi pomenilo vzgajati odrasle ljudi, kot sem sam? Mene prav to goni naprej.

Najljubša pesem, ki jo poješ na skavtskih srečanjih? Skavtska pesem in primis, Gospod, med šotori smo zbrani pa na taborih.

Najbolj zabaven/nor dogodek, ki si ga doživel pri skavtih: jih je kar nekaj, verjetno pa je na prvem mestu doživljanje nočnega napada na Jamboreeju v Čezsoči. Cel tabor se je zbudil zaradi tuljenja signalnih siren, medtem ko sem se sam obrnil samo na drugo stran in spal naprej. Vstajanje ob 5h zjutraj zaradi dostave mleka, kruha in drugih prehrambnih izdelkov ter dežurstva v kuhinji so namreč terjali svoj davek.

RAZGLASITEV NAJBOLJŠEGA ČLANKA O TABORIH

Tričlansko zunanjo strokovno komisijo, ki je sprejela izziv ocenjevanja člankov o taborih iz prejšnje številke Jambora, sta sestavljala oba spola, dve generaciji in vsi trije stegi. Ocenjevanje je bilo zahtevno, ker so bili

vsi članki izvirni in dobro napisani. Po dolgem razmisleku pa je komisija prišla do zaključka, da si prvo mesto zaslužiata ex equo Preroške novice in Tabor v Sheerwoodskem gozdu z oceno 8,3. Utemeljitev se glasi tako:

PREROŠKE NOVICE

S posebnim humorjem napisano poročilo, ki že v začetni izkaznici nakazuje željo po pustolovskih dogodivščinah. Izstopa po svoji izvirnosti, saj bralec začuti, kot da bi bil sam na taboru in se z udeleženci pogovarja v domačem narečju. Zaključuje pa se prav tako s priložnostno Himno raida, ki jasno kaže, da so vsi prisotni enkratno vpeti in doživljanje skavtske skupnosti.

TABOR V SHERWOODSKEM GOZDU

V zapisu je zaznati smisel za natančno poročanje o delovanju tabora, vidnejše sodelovanje prisotnih, daljše dnevniške zapise, iz katerih veje solidarnostni duh do vaščanov in smisel za medsebojno dopolnjevanje. Ima nekaj zanimivih vsebinskih in stilnih dognanj ter skuša originalno pristopati do snovi. Zapis bogati svojevrstna kreativna himna, ki ima tudi vsebinsko smiselno sporočilo.

**Nagrajenci bodo prejeli
nagrado preko voditeljev.**

SKAVTI BREZ MEJA

Si pripravljen preizkusiti svojo fantazijo,
iznajdljivost, telesne sposobnosti v
izzivu, ki mu ni para?

PRAV TAKEGA SKAVTA IŠČEMO!

**NA TA DAN SE BOŠ S POBRATENIM VODOM POMERIL Z VSEMI
IZVIDNIKI IN VODNICAMI IZ TRSTA: SAMO TISTI, KI BODO
OPRAVILI NAJVEČ PREIZKUŠENJ, BODO NA KONCU ZMAGALI!**

**SOBOTA
25.maj**

● Vabimo te, da se **SREČAŠ** s pobratenim vodom in:

Določiš **IME EKIPE**

Izbereš **BANS** ali **PESEM**, s katerim
se bo skupina predstavila pri
večernem tabornem ognju

Pomisliš na **IGRO/PREIZKUŠNJO**,
v kateri misliš, da je tvoja ekipa
nepremagljiva, in ki bo potem ena
izmed preizkušenj

Zgoraj navedeno pripravite v
sodelovanju z voditelji do 31. marca

● Med preizkušnjami/igrami, ki jih bo predstavil vsak pobraten vod, bo
komisija izbirala glede na:

Predstavitev preizkušnje/igre:
tudi detajli naj bodo jasno
razloženi

Trajanje: igra naj traja
največ pet minut

Izvirnost in domišljijo

Vsebino: ne pozabi na to,
kar si se naučil v vseh
letih pri skavtih

Število igralcev: ker bo imela
vsaka ekipa 8 članov, naj bo igra
primerna za skupno 16 igralcev

Potreben material: ekipa
mora priskrbeti ves potreben
material za preizkušnjo.

PREMOSTIMO SVOJE MEJE!
SKAVTSTVO BREZ MEJA TE PRIČAKUJE!

PRAVILNIK

NAVODILA ZA TEKMOVANJE **PIŠEMO ZA JAMBOR!**

Draga krdela, čete in klani!

Spet štarta tekmovanje prispevkov kronike skavtskih dogodkov z naslovom **PIŠEMO ZA JAMBOR!** Tekmujejo posamezne enote: Krdelo Rdeče rože, Krdelo Črnih tačk, Krdelo Sambhur, Četa Gorica, Četa Kraškega stega, Četa Trst, Klan Gorica, VKB klan, Klan Lpu P'čase. Tekmovanje vključuje tako prispevke v rubrikah namenjenim osebni rasti posamezne veje, kot prispevkom kronike, ki bodo objavljeni v rubriki **Časovnica**. Rubrike namenje osebni rasti so naslednje:

LOVIMO PLENE!: objavljajo volčiči, ki bodo z Akelo, Balujem, Bagheero ali Kačo Kaa ulovili plen, ki predvideva končni pisni izdelek, risbico ali fotografijo. Vsak prispevek krdelu prinese eno točko.

PODVIGI!: objavljamo pisne izdelke osebnih podvigov ali podvigov voda. Vsak prispevek četi prinese eno točko.

KORAKI NA POTI: objavljamo misli in ideje, ki se rojevajo ob pomembnejših korakih na klanovski poti. Vsak prispevek klanu prinese eno točko. Pravila za prispevke v Časovnici so prilagojena potrebam vsake veje, tako da lahko volčiči pre- magajo klanovce: ;)

VOLČIČI IN VOLKULJICE: prispevajo novice v dolžini maksimalno 600 znakov v katerih morajo odgovoriti na vprašanja KDO, KDAJ, KJE, KAKO, ZAKAJ. Obvezno morajo priložiti tudi fotografijo ali risbico. Novice so lahko rezultat skupinskega dela. Če so originalni izdelki napisani ročno, prosimo voditelje, da jih pretipkajo.

IV: prispevajo novice v dolžini maksimalno 1500 znakov, v katerih odgovorijo na vprašanja KDO, KDAJ, KJE, KAKO, ZAKAJ ter podrobneje opišejo program/dogajanje. K novici obvezno priložijo fotografijo z opisom/didaskalijo in avtorjem slike. Novice podpisujemo s skavtskim in neskavtskim imenom. Novic ne smejo prispevati vedno isti pisci.

RP: prispevajo članke v dolžini 3000 znakov v katerih poleg podatkov prisotnih v poročilih napišejo tudi kratek komentar, misel o dogodku programu. Članku obvezno priložijo fotografijo z didaskalijo/opisom in avtorjem. Avtorji se podpisujejo s skavtskim in neskavtskim imenom. Novic ne smejo prispevati vedno isti pisci.

- Vsak prispevek posamezni enoti prinese eno točko.
- Zmagovalno enoto ob koncu leta, ko bomo v končni seštevek točk vključili tudi točke iz druge številke Jambora, čaka posebna nagrada!

Za ljubitelje fotografije je za vas na voljo **SLIKAMO ZA JAMBOR!**

Večkrat lahko ena slika lahko pove več kot članek!

Tematika je zelo splošna: **SKAVTIZEM!** Karkoli za vas to pomeni, ga skušajte opisati preko fotografije.

Pošljite jo na naš mail podpisano s naslovom. Naj ima 300 dpi. Če želite, da bo vaša fotografija za naslovnico, pa upoštevajte NAVPIČEN FORMAT!!!

DRAGA SESTRA, DRAGI BRAT.

Nisi več aktiven/na skavt/inja, a bi rad/a vseeno bral/a Jambor?

Piši nam na **jambor.szso@gmail.com** ali pokliči na telefonsko številko **3480841705**.

BP!

A photograph of three scouts in blue uniforms with yellow accents, sitting in a grassy field. One scout is writing on a piece of paper held by another. The background shows a fence and rolling hills under a warm, golden light.

ROK ZA ODDAJO PRISPEVKOV
za naslednjo številko je
29. APRIL 2019!
Podpisane članke in fotografije pošljite na
jambor.szso@gmail.com!

SKA